

GALERIE "LE CENTAURE,"

62, Avenue Louise, Bruxelles

Samedi 2 Avril 1927, à 8 h. 30 du soir

RÉCITAL DE CHANT

donné par Mademoiselle

EVELYNE BRÉLIA

avec le concours de Monsieur

Paul COLLAER, pianiste

PROGRAMME

a) Deux airs d'Atys	Lulli.
Prière	Durante.
Voi che sapete	Mozart.
b) Le Jet d'eau	Claude Debussy.
Fantoches	
Colloque sentimental	
Ballade des femmes de Paris	
c) Trois pièces de Jack in the Box	Erik Satie.
d) Cirque	Henri Sauguet.
Trois chansons	Lord Berners.
Trois chansons espagnoles	F. Obradors.
e) Rag Time Johny my love	Léon Jongen.
Trois Negroes Spirituals.	***
Trois Blues et Fox-Trott.	***

PIANO PLEYEL

Prix des Places : Fauteuils, 20 fr.; Entrées, 10 fr.

Le bureau de Concerts est ouvert tous les jours
de 9 h. 1/2 à midi et de 2 h. 1/2 à 5 h. 1/2 précises à la
MAISON FERNAND LAUWERYNS
36, rue du Treurenberg. — Tél. 297,82
et à la **Galerie "LE CENTAURE,"** 62, avenue Louise

Organisation de Concerts, Maison Fernand Lauweryns

36, rue du Treurenberg. — Tél. 297,82

RÉCITAL DE CHANT donné par Mademoiselle

Evelyne BRÉLIA

ADVERTENCIAS IMPORTANTES

1. Sólo los socios de la Asociación de Cultura Musical pueden asistir a los actos o sesiones que la misma celebre, siendo indispensable presentar individualmente el carnet, que es personal e intransferible, y a la persona que se presente con el carnet de socio, sin serlo, no se le permitirá la entrada, siendo invitada a salir del local, caso que por algún medio hubiera conseguido su entrada en el mismo.

2. El socio que dé lugar a que su carnet o su título de socio sea utilizado por otra persona será dado de baja de la Asociación, debiendo someterse para su reingreso a las condiciones que rijan para estos casos.

3. Está prohibida la entrada y salida en la sala y palcos durante la ejecución de las obras, así como molestar a los concurrentes y a los artistas con conversaciones ni ningún otro acto que pueda perturbar el absoluto silencio que se debe guardar en la sala mientras las obras se interpretan.

4. Las puertas del local se abrirán media hora antes de la señalada para la sesión, advirtiéndose que antes de comenzar ésta no será válido dejar ningún objeto sobre asiento alguno, ya sea del patio o de los palcos, para demostrar así que está ocupado. Una vez haya comenzado aquél, los socios tendrán derecho a que se respete su asiento, y a tal efecto deberán dejar sobre él alguna señal que indique está ocupado.

5. Las personas que vayan a palcos no tiene más derecho que al asiento que cada una ocupe, sin que puedan oponerse a que otras utilicen los asientos que haya vacantes.

6. Los socios que se hallen accidentalmente en las poblaciones donde haya Delegaciones de la Asociación de Cultura Musical, podrán asistir a las sesiones de las mismas acreditando el carácter de socio con el título, debiendo estar adherido en el lugar correspondiente el cupón del mes en curso. Asimismo podrán ingresar, por cambio de domicilio, como socios en otra Delegación, sin el pago de la suscripción de entrada. La Asociación de Cultura Musical, domiciliada en Madrid, Los Madrazo, 14, tiene actualmente instituidas delegaciones en Albacete, Alcoy, Alicante, Almería, Barcelona, Cádiz, Cartagena, Córdoba, Costa Elda, Elche, Gibraltar, Granada, Huelva, Irún, Jaén, Jerez, Lorca, Linares, Málaga, Murcia, Melilla, Palma de Mallorca, Salamanca, Santander, San Sebastián, Tanager, Toledo, Tolosa, Valladolid, Vitoria.

Asociación de Cultura Musical

DELEGACIÓN DE S. SEBASTIAN

AÑO 2

1931 - 1932

Sesión 6

MAURICE
EISENBERG

VIOLONCELLISTA

RAFAEL GALVEZ

PIANISTA

Domingo 17 de Enero de 1932

Mauricio Eisenberg

Pablo Casals solicitó mi atención hace algunos años para un joven violoncellista por el cual se interesaba vivamente: «Siga usted atentamente el desarrollo de Mauricio Eisenberg - me dijo - hará una gran carrera».

Eisenberg ha justificado más tarde aquella profecía, haciéndose aclamar no solamente en sus recientes conciertos con las orquestas Colonne y Lamoureux, sino con las grandes orquestas de Viena, Praga, Alemania, Inglaterra, Bélgica, Holanda y Hungría.

Rara vez ha logrado ningún virtuoso establecer una reputación como la de Eisenberg, quien ha sido nombrado profesor en la Escuela Normal de Música de París.

Nacido en Konisberg en 1902, descendiente de rusos y polacos, Eisenberg sintió desde niño la pasión por la música. A los once años estudió el violín, dedicándose dos años más tarde al violoncello. En el Conservatorio Peabody, de Baltimore, el más antiguo de los Estados Unidos, hizo sus principales estudios, Eisenberg, obteniendo los primeros premios y pasando, al finalizar su carrera, a formar parte de la Orquesta de Filadelfia bajo la dirección de Stokowsky, y de allí como violoncello solista a la Orquesta Sinfónica, de Nueva York, con el director Damrosch.

Casals en uno de sus viajes, tuvo ocasión de oírle y le ofreció sus consejos, Eisenberg amplió sus conocimientos en Leipzig con Julius Klengel y en Berlín en la Hochschule con Hugo Becker, y finalmente con el maestro Pablo Casals, de quien ha recibido sus preciosas indicaciones, durante sus largas permanencias en Barcelona.

Eisenberg está considerado como uno de los más admirables artistas de su instrumento en nuestros días.

A. Dandelot.

Rafael Galvez

Nació en Madrid en 1895. Cursó piano y composición en la Escuela Municipal de Música de Barcelona con los maestros Pellicer y Morera; y violín y viola con su padre. Ha actuado como director del «Orfeón de San Antonio» de la Ciudad Condal. Tiene escritas muchas composiciones, entre otras, un «Ballet» en tres actos, una Sonata para violoncello y Scherzo para piano.

REUNION 9ª DE ESTA DELEGACION A LAS 5'30 DE LA TARDE EN EL GRAN CASINO DE SAN SEBASTIÁN

PROGRAMA

Sonata en sol menor op. 65

Chopin

Allegro moderato.

Scherzo.

Largo.

Finale (Allegro).

(violoncello y piano).

Sonata en re

Locatelli

Allegro - Adagio - Minuetto con variazioni.

Jueves Santo a media noche

Turina

Habanera

Ravel

Intermezzo

Granados

Allegro spiritoso

Senaille

(violoncello y piano)

Piano «STEINWAY» propiedad de la Asociación

AVISO. - Este concierto comienza más temprano que de costumbre, por tener que salir los artistas para PARÍS, a las 20 y 32. Por la misma razón, se ha dividido el programa en dos partes.

DESCANSOS DE

QUINCE MINUTOS

ADVERTENCIAS IMPORTANTES

1. Sólo los socios de la Asociación de Cultura Musical pueden asistir a los actos o sesiones que la misma celebre, siendo indispensable presentar individualmente el carnet, que es personal e intransferible, y a la persona que se presente con el carnet de socio, sin serlo, no se le permitirá la entrada, siendo invitada a salir del local, caso que por algún medio hubiera conseguido su entrada en el mismo.

2. El socio que dé lugar a que su carnet o su título de socio sea utilizado por otra persona será dado de baja de la Asociación, debiendo someterse para su reingreso a las condiciones que rijan para estos casos.

3. Está prohibida la entrada y salida en la sala y palcos durante la ejecución de las obras, así como molestar a los concurrentes y a los artistas con conversaciones ni ningún otro acto que pueda perturbar el absoluto silencio que se debe guardar en la sala mientras las obras se interpretan.

4. Las puertas del local se abrirán media hora antes de la señalada para la sesión, advirtiéndose que antes de comenzar ésta no será válido dejar ningún objeto sobre asiento alguno, ya sea del palco o de los palcos, para demostrar así que está ocupado. Una vez haya comenzado aquél, los socios tendrán derecho a que se respete su asiento, y a tal efecto deberán dejar sobre él alguna señal que indique está ocupado.

5. Las personas que vayan a palcos no tienen más derecho que al asiento que cada una ocupe, sin que puedan oponerse a que otras utilicen los asientos que haya vacantes.

6. Los socios que se hallen accidentalmente en las poblaciones donde haya Delegaciones de la Asociación de Cultura Musical, podrán asistir a las sesiones de las mismas acreditando el carácter de socio con el título, debiendo estar adherido en el lugar correspondiente el cupón del mes en curso. Asimismo podrán ingresar por cambio de domicilio, como socios en otra Delegación, sin el pago de la suscripción de entrada. La Asociación de Cultura Musical, domiciliada en Madrid, Los Madrazo, 14, tiene actualmente instituidas delegaciones en Albacete, Alcoy, Alicante, Almería, Barcelona, Cádiz, Cartagena, Córdoba, Costa Elda, Elche, Gibraltar, Granada, Huelva, Irún, Jaén, Jerez, Lorca, Linares, Málaga, Murcia, Melilla, Palma de Mallorca, Salamanca, Santander, San Sebastián, Tanager, Toledo, Tolosa, Valladolid, Vitoria.

Asociación de Cultura Musical

DELEGACIÓN DE S. SEBASTIAN

AÑO 2

1931 - 1932

Sesión 6

MAURICE

EISENBERG

VIOLONCELLISTA

RAFAEL GALVEZ

PIANISTA

Domingo 17 de Enero de 1932

Mauricio Elisenberg

Pablo Casals solicitó mi atención hace algunos años para un joven violoncellista por el cual se interesaba vivamente: «Siga usted, atentamente el desarrollo de Mauricio Eisenberg - me dijo - hará una gran carrera».

Eisenberg ha justificado más tarde aquella profecía, haciéndose aclamar no solamente en sus recientes conciertos con las orquestas Colonne y Lamoureux, sino con las grandes orquestas de Viena, Praga Alemania, Inglaterra, Bélgica, Holanda y Hungría.

Rara vez ha logrado ningún virtuoso establecer una reputación como la de Eisenberg, quien ha sido nombrado profesor en la Escuela Normal de Música de París.

Nacido en Konisberg en 1902, descendiente de rusos y polacos, Eisenberg sintió desde niño la pasión por la música. A los once años estudió el violín, dedicándose dos años más tarde al violoncello. En el Conservatorio Peabody, de Baltimore, el más antiguo de los Estados Unidos, hizo sus principales estudios, Eisenberg, obteniendo los primeros premios y pasando, al finalizar su carrera, a formar parte de la Orquesta de Filadelfia bajo la dirección de Stokowsky, y de allí como violoncello solista a la Orquesta Sinfónica de Nueva York, con el director Damrosch.

Casals en uno de sus viajes, tuvo ocasión de oírle y le ofreció sus consejos, Eisenberg amplió sus conocimientos en Leipzig con Julius Klengel y en Berlín en la Hochschule con Hugo Becker, y finalmente con el maestro Pablo Casals, de quien ha recibido sus preciosas indicaciones, durante sus largas permanencias en Barcelona.

Eisenberg está considerado como uno de los más admirables artistas de su instrumento en nuestros días.

A. Dandelot.

Rafael Galvez

Nació en Madrid en 1895. Cursó piano y composición en la Escuela Municipal de Música de Barcelona con los maestros Pellicer y Morera; y violín y viola con su padre. Ha actuado como director del «Orfeón de San Antonio» de la Ciudad Condal. Tiene escritas muchas composiciones, entre otras, un «Ballet» en tres actos, una Sonata para violoncello y Scherzo para piano.

REUNION 9 DE ESTA DELEGACION A LAS 5'30 DE LA TARDE EN EL GRAN CASINO DE SAN SEBASTIÁN

PROGRAMA

I

Sonata en sol menor op. 65

Chopin

Allegro moderato.

Scherzo.

Largo.

Finale (Allegro).

(violoncello y piano)

II

Sonata en re

Locatelli

Allegro - Adagio - Minuetto con variazioni.

Jueves Santo a media noche

Turlina

Habanera

Ravel

Intermezzo

Granados

Allegro spiritoso

Senaille

(violoncello y piano)

Piano "STEINWAY" propiedad de la Asociación

AVISO. - Este concierto comienza más temprano que de costumbre, por tener que salir los artistas para PARIS, a las 20 y 52. Por la misma razón, se ha dividido el programa en dos partes.

DESCANSOS DE

QUINCE MINUTOS

Impremta LA RENAIXENÇA

Xuclà, 13 — Barcelona

SESSIÓ INAUGURAL

17 desembre 1931

a les deu de la nit

Urgell, 176-180

RECITAL DE PIANO

ARMAND SALAS PUJOL

GRUP DE U.C.B.

AMICS DE L'ART

PROGRAMA

I

BACH-BUSONI Tocata en DO major

Preludi. - ~~Adagio~~ - ~~Allegro~~ (Curta pausa)

~~BEETHOVEN~~ *Intermezzo* ~~Sonata (AURORA)~~

~~Allegro con brio.~~

~~Molto adagio.~~

~~Allegro moderato.~~

Sonatine

Ravel

~~Impromptu~~

~~CHOPIN~~ ~~Estudi~~

Debussy ~~Estudi~~ *Voiles*

~~DEBUSSY~~ ~~Minstrels~~

RENÉ-BATON Fileuses près de Carantec de la Suite «En Bretagne»

ALFANO Danse Romaine n.º 1

III

ALBÉNIZ Evocació «Suite Ibèria»
Astúries

MOMPOU Cançó i Dansa

PARRAS-SAMPER Bocetos andaluces

FALLA Dansa espanyola de «Vida breve»

FALLA Farruca «Sombrero de tres picos»

Dansa ritual del foc «Amor brujo»

Piano Gran Cua GROTRIAN-STEINWEG

cedit galantment per la Casa WERNER S. A., Ronda Universitat, 31

ARMAND SALAS PUJOL

Pianista, nat a Barcelona en 1910. Fill de pares catalans i germà de la renomnada contatriu d'òpera i excellent pianista, Na Mercè Salas. D'ella en rebé les primeres lliçons de solfeig fins que, a la seva mort, es traslladà de Madrid, on residia, a la nostra ciutat, on ha continuat els seus estudis al costat de l'eminent mestre Vives, el qual ha endegat els immillorables dots de que està posseït el seu temperament de concertista.

Els primers recitals de piano que en públic ha donat, daten de l'any anterior, en que actuà durant l'Exposició Internacional celebrada en nostra ciutat, prosseguint-los, sempre amb èxit creixent, per Terrassa, Vic, Girona, Port-Bou i Figueres.

«Amics de l'Art» té a gran honor presentar-lo en la sessió inaugural de les seves tasques.

NOTUL·LES

No entreu ni sortiu de la sala durant l'execució de les obres.

Els seients són lliures. Reservades les llotges.

FREDERIC CHOPIN

Chopin nasqué a Zelazowa-Wola (Polònia) el 22 de febrer de 1810 i morí a París el 17 d'octubre de 1849. La seva curta vida fou, però, plena de glòria i suficient per a deixar a la humanitat el perfum exquisit i immortal de la seva música.

La producció de Chopin és quasi tota per a piano, les possibilitats expressives i tècniques del qual, ell engrandí i enriquí d'una manera genial.

CLAUDE DEBUSSY

Debussy, nasqué a Saint Germain-en-Laye, prop de París, el 22 d'agost de 1862, i morí a París en 1918.

Molt discutit i combatut tota la seva vida, per l'esperit revolucionari de la seva estètica musical i pel llenguatge sonor per ell emprat, anomenat *impressionisme*.

La música de Debussy, és molt subjectiva, refinada i subtil. No hi han grans esclats, ni grans peroracions. Tot és dit a mitja veu, insinuat tan sols. Es pot comparar amb les fineses d'una pintura japonesa més que amb la brillantor i realisme d'un «quadro» d'història.

Actualment, Debussy, ja ningú el discuteix, i la seva música és arreu admirada.

J. G. C.

NOTES AL PROGRAMA

BACH-BUSONI

Tocata en DO

Joan Sebastià Bach nasqué a Eisenach, el 21 de març de 1685 i morí a Leipzig el 28 de juliol de 1750. El seu portentós talent i el nombre formidable de les seves composicions, el fan un dels músics més grans de tots els temps; una figura quasi llegendària i única dins el món de la música.

Bach, no solament sintetitza i engrandeix tots els estils anteriors a ell, enriquint-los de tota la seva immensa ciència contrapuntística, sinó que també, avençant-se a la seva època en més d'un segle, inicia l'era harmònica i expressiva, que Beethoven havia de culminar.

Pels no iniciats, l'estil de Bach és difícil a comprendre de moment. El teixit polifònic, la superposició constant de varis cants, en lloc de la simple melodia acompanyada, el caràcter auster i personalíssim de la seva música, sempre filla de la reflexió, sense mancar per això d'emoció, però d'una emoció greu i continguda, com un marbre de l'antiga Grècia, desconcerten de moment a l'oient poc entrenat, però, una mica d'esforç, per part d'aquest, per a comprendre Bach, li valdrà després, a més de la imponderable recompensa de les més altes fruïcions, la de penetrar d'una vega-

da en els camps ubèrrims de totes les músiques de totes les èpoques i de tots els autors.

La *Toccata* que avui s'executa, és una peça de caràcter ferm i brillant, escrita originàriament per a orgue i transcrita per a piano per l'eminent pianista italià, Ferruccio Busoni, mort fa pocs anys.

BEETHOVEN

Sonata op. 53 (AURORA)

Lluís van Beethoven, nasqué a Bonn el 16 de desembre de 1770 i va morir a Viena el 26 de març de 1827.

Beethoven, és la figura més excelsa de la música. Tots els accents de l'ànima humana, tota la immensa tragèdia de la vida, han trobat en ell el cantor i el sublimador més genial i més gran. Cada una de les seves obres, és un tros de vida immortalitzada en el llenguatge subtil dels sons musicals. L'amor, la joia, el dolor, la desesperació, la fe, la humilitat, l'entusiasme; tots, tots els grans sentiments, passen pel seu cor potent i generós i ardent, i en surten purificats i magnificats.

Escolteu, recollidament, la música del gran Mestre i sentireu desvetllar-se en vosaltres la flama misteriosa d'una immensa bondat, el desig i l'esperança d'una vida superior.

* * *

El nom de *Sonata* fou usat, primitivament, per a designar una composició per a instruments; una peça *sonada*, per oposició a *cantata*, peça *cantada*, i a *tocatta*, peça *tocada* al teclat.

Després, el nom de Sonata es generalitzà a les obres destinades a un instrument de teclat.

Més tard, Haydn, Mozart i Beethoven, donaren a la *Sonata* una forma especial i típica, que es pot resumir així: Composició dividida generalment en tres o quatre grans peces de moviment i de caràcter diferent, però amb una certa unitat de sentiment o d'atmosfera que les lliga o emparenta entre si.

La *Sonata* op. 53 que figura en aquest programa, fou composta en 1804. El subtítol d'*Aurora* no li fou donat per Beethoven ni és pas justificat.

La primera part — *Allegro con brio* — és una peça brillant. El primer tema, de caràcter rítmic i dramàtic, contrasta amb el segon, tranquil i dolç. La lluita d'aquests dos elements principals forma el *desenroïllament* o part central d'aquesta peça per a portar-nos a la *reexposició*, — tercer i darrer compartiment — fins que fineix aquest magnífic *allegro*.

L'*adagio*, molt curt, és com una cançó. Comença amb una frase greu i ombriva; d'aquesta penombra sorgeix un nou cant ample i ardent, interromput per unes petites notes com una veu femenina. Torna la frase inicial que serveix d'encaïment amb el final, *Allegretto moderato*.

Aquesta última part, és en forma de *rondó*, ço és, hi ha un primer motiu que serveix de *tornada* i que alterna amb diferents *cobles*. L'ambient evoca la calma i la puresa dels camps, el ressò de dances i festes pastorals. Un *trino* lluminós com un raig de sol il·lumina el paisatge i posa fi a aquesta sonata, una de les més belles de Beethoven.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

AUDICIONS INTIMES

PROPOSTA D'INSCRIPCIÓ

El senyor

que viu a

(barriada)

sol·licita la seva inscripció a la Secció "Audicions Intimes"

¿Es soci de l'Associació de Música da Camera?

Barcelona de de 193.....

Signatura

Quotes: Per als ja socis de l'"Associació de Música da Camera", 3 pessetes. Per als no socis, 5 pessetes.

Trameti-s aquesta fulla a les oficines de l'"Associació de Música da Camera", Via Laietana, 46, 5è, 3a. Telèfon 17798. Hores de visita, de 8 a 9 del vespre, dilluns, dimecres i divendres.

Requesens, impresor

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA

AUDICIONS INTIMES

MES DE MARÇ 1933

AUDICIÓ INTEGRAL

DELS

QUARTETS

DE

BEETHOVEN

D

esprés del concert de febrer, en el qual el nostre excel·lent «Sextet Barcelona» — Domènec Ponsa, violí; Ramon Vergés, violí; Joan Ribas, viola; Gabriel Rodó, violoncel; Joan Gratacós, contrabaix i Pere Vallribera, piano — interpretarà un programa de la millor qualitat — Schubert, Goossens, Mendelsshon — vindrà per a «Audicions Intimes» l'esdeveniment màxim de la temporada, o sigui l'audició de la sèrie completa de Quartets de Beethoven en cinc sessions. Aquests Quartets, com tothom sap, constitueixen un dels monuments més alts de la música de tots els temps i de totes les èpoques; el geni de Beethoven hi és amb tota la seva grandesa, dramàtica a vegades, radiant d'optimisme en altres, tendre i expressiu, torturat i anhelat, però sempre amb aquell profund sentit diriem religiós, que li dona una perpetua substància humana. Mai com davant d'aquests quartets han estat justes les paraules de Joan Maragall: «*Si voleu saber el què és ser home, acudiu a una obra de Beethoven*».

Hem tingut la fortuna de poguer-nos assegurar, per a la interpretació d'aquest cicle, el concurs del

QUARTET GENZEL

DE LEIPZIC

els mèrits del qual poguerem admirar en una de les primeres sessions d'«Audicions Intimes».

Donades aquestes sessions en la sala del «Casal del Metge» per uns intèrprets de la categoria del «Quartet Genzel» i tractant-se d'un esdeveniment com suposa l'audició dels Quartets de Beethoven, estem segurs que aviat quedaran cobertes les places encara lliures, i per això hem de pregar a aquells que no vulguin deixar-se perdre aquestes sessions que cuidin d'inscriure's desseguida, ço que poden fer cursant la proposta de la darrera plana.

PLAN DE L'AUDICIÓ DELS QUARTETS DE BEETHOVEN

PEL

QUARTET GENZEL, DE LEIPZIC

Franz Genzel, I violí Arnold Matz, viola
Gerhard Slavík, II violí F. Wawrowsky, cello

Primera sessió: Dimarts, 21 març

Palau de la Música Catalana

Quartet en *fa major*, op. 18, núm. 1
Quartet en *mi menor*, op. 59, núm. 2
Quartet en *mi bemol major*, op. 127

Segona sessió: Dijous, 23 març

Casal del Metge

Quartet en *re major*, op. 18, núm. 3
Quartet en *do major*, op. 59, núm. 3
Quartet en *si bemol major*, op. 130

Tercera sessió: Dissabte, 25 març

Casal del Metge

Quartet en *do menor*, op. 18, núm. 4
Quartet en *sol major*, op. 18, núm. 2
Quartet en *fa menor*, op. 95
Quartet en *fa major*, op. 155

Quarta sessió: Dilluns, 27 març

Casal del Metge

Quartet en *si bemol*, op. 18, núm. 6
Quartet en *fa major*, op. 59, núm. 1
Quartet en *la menor*, op. 132

Cinquena sessió: Dijous, 30 març

Casal del Metge

Quartet en *la major*, op. 18, núm. 5
Quartet en *mi bemol*, op. 74
Quartet en *do menor*, op. 131

La sessió inaugural del cicle serà donada al Palau de la Música Catalana, com a concert complementari. Hi podran, doncs, assistir tots els socis de l'«Associació de Música Da Camera» i ni aquests ni els d'«Audicions Intimes» no hauran de pagar quota per aquest primer concert, o sigui, que els inscrits a «Audicions Intimes» no hauran de pagar per aquests cinc concerts més que quatre quotes, les quals per a major facilitat, podran ésser pagades juntes o per separat, segons oportunitat anunciarem.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

AUDICIONS INTIMES

PROPOSTA D'INSCRIPCIÓ

El senyor

que viu a

(barriada)

sol·licita la seva inscripció a la Secció "Audicions Intimes"

¿Es soci de l'Associació de Música da Camera?

Barcelona de de 193

Signatura

Quotes: Per als ja socis de l'"Associació de Música da Camera", 3 pessetes. Per als no socis, 5 pessetes.

Trameti-s aquesta fulla a les oficines de l'"Associació de Música da Camera", Via Laietana, 46, 5è, 3a. Telèfon 17798. Hores de visita, de 8 a 9 del vespre, dilluns, dimecres i divendres.

Requesens, impresor

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA

AUDICIONS INTIMES

MES DE MARÇ 1933

AUDICIÓ INTEGRAL

DELS

QUARTETS

DE

BEETHOVEN

D

esprés del concert de febrer, en el qual el nostre excel·lent «Sextet Barcelona» — Domènec Ponsa, violí; Ramon Vergés, violí; Joan Ribas, viola; Gabriel Rodó, violoncel; Joan Gratacós, contrabaix i Pere Vallribera, piano — interpretarà un programa de la millor qualitat — Schubert, Goossens, Mendelsshon — vindrà per a «Audicions Intimes» l'esdeveniment màxim de la temporada, o sigui l'audició de la sèrie completa de Quartets de Beethoven en cinc sessions. Aquests Quartets, com tothom sap, constitueixen un dels monuments més alts de la música de tots els temps i de totes les èpoques; el geni de Beethoven hi és amb tota la seva grandesa, dramàtica a vegades, radiant d'optimisme en altres, tendre i expressiu, torturat i anhelat, però sempre amb aquell profund sentit diriem religiós, que li dona una perpetua substància humana. Mai com davant d'aquests quartets han estat justes les paraules de Joan Maragall: «*Si volem saber el què és ser home, acudiu a una obra de Beethoven*».

Hem tingut la fortuna de poguer-nos assegurar, per a la interpretació d'aquest cicle, el concurs del

QUARTET GENZEL DE LEIPZIG

els mèrits del qual poguerem admirar en una de les primeres sessions d'«Audicions Intimes».

Donades aquestes sessions en la sala del «Casal del Metge» per uns intèrprets de la categoria del «Quartet Genzel» i tractant-se d'un esdeveniment com suposa l'audició dels Quartets de Beethoven, estem segurs que aviat quedaran cobertes les places encara lliures, i per això hem de pregar a aquells que no vulguin deixar-se perdre aquestes sessions que cuidin d'inscriure's desseguida, ço que poden fer cursant la proposta de la darrera plana.

PLAN DE L'AUDICIÓ DELS QUARTETS DE BEETHOVEN

PEL

QUARTET GENZEL, DE LEIPZIG

Franz Genzel, I violí Arnold Matz, viola
Gérhard Slavik, II violí F. Wawrowsky, cello

Primera sessió: Dimarts, 21 març

Palau de la Música Catalana

Quartet en *fa major*, op. 18, núm. 1
Quartet en *mi menor*, op. 59, núm. 2
Quartet en *mi bemol major*, op. 127

Segona sessió: Dijous, 23 març

Casal del Metge

Quartet en *re major*, op. 18, núm. 3
Quartet en *do major*, op. 59, núm. 3
Quartet en *si bemol major*, op. 130

Tercera sessió: Dissabte, 25 març

Casal del Metge

Quartet en *do menor*, op. 18, núm. 4
Quartet en *sol major*, op. 18, núm. 2
Quartet en *fa menor*, op. 95
Quartet en *fa major*, op. 155

Quarta sessió: Dilluns, 27 març

Casal del Metge

Quartet en *si bemol*, op. 18, núm. 6
Quartet en *fa major*, op. 59, núm. 1
Quartet en *la menor*, op. 132

Cinquena sessió: Dijous, 30 març

Casal del Metge

Quartet en *la major*, op. 18, núm. 5
Quartet en *mi bemol*, op. 74
Quartet en *do menor*, op. 131

La sessió inaugural del cicle serà donada al Palau de la Música Catalana, com a concert complementari. Hi podran, doncs, assistir tots els socis de l'«Associació de Música Da Camera» i ni aquests ni els d'«Audicions Intimes» no hauran de pagar quota per aquest primer concert, o sigui, que els inscrits a «Audicions Intimes» no hauran de pagar per aquests cinc concerts més que quatre quotes, les quals per a major facilitat, podran ésser pagades juntes o per separat, segons oportunitat anunciarem.

CANÇÓ DE L'OBLIT

Boireta del matí,
escampa't una mica;
esborra el turó verd,
amaga la masia,
les canyes del camí
i l'ombra de l'eixida.
Boireta del matí,
melangiosa i tendra!
Atura l'oratjol,

allunya la pineda,
i mulla, mar endins,
les cofes i la vela.
Boireta del matí,
emboira'm la mirada.
Ets dolça com l'oblit.
Adéu, la vinya clara!
Que lluny l'alè del mar
i els brucs de la muntanya!

TOMÀS GARCÉS

RECANÇA

Qui sentis, renovellat
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la juvenesa,
pluja i vent arremorat,
i l'acàcia en tot esclat
i deixant per l'empedrat
florida estesa!

Ah, l'anar sota l'aiguat
com fent-li escomesa,
d'un sonet mig començat

en l'embriaguesa,
i amb paraigua foradat
i la lluna pel forat,
i rient a mon costat
una noia encesal

Qui sentis, renovellat
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la juvenesa!...

JOSEP CARNER

CANÇÓ DE PASSAR CANTANT

Si ve l'abril tremolant,
i el ventet que no reposa,
i el perfum de Dijous Sant,
noia, no cullis la rosa:
passa cantant.

Si les trampes van picant,
si treuen vestits de festa
la geganta i el gegant,
noia, no llancis ginesta:
passa cantant.

Si la gent ploriquejant
camina amb la vista baixa,
si va la creu endavant,
noia, no guaitis la caixa:
passa cantant.

Si t'escomet un galan,
tot tendresa, tot deliris,
defallint i sospirant,
no l'escoltis, ni te'l miris:
passa cantant.

Si una vella xiuxejant
t'augura una mala estrella,
i et diu que se't marciran
aquests aires de poncella,
i aquesta galta tan bella
no durarà ni un instant,
noia, riu-te'n de la vella:
passa cantant.

JOSEP M.^a DE SAGARRA

Palau de la Música Catalana

Audició Intima de Cançons del Mestre Toldrà

Sopran:

Montserrat Salvadó

de l'«Orfeó Català»

Pianista:

Mtre. Eduard Toldrà

Dissabte, 6 de Juny de 1931

a les deu del vespre

Copiós i escaient és el repertori català de cançons per a piano i cant. Tots els nostres compositors més distingits ens han donat, qui més qui menys, unes belles mostres d'aquest important gènere de la lírica musical. Essent la cançó popular tradicional la base característica del nostre musical renaixement, era conseqüència lògica aquesta primerenca floració entre nosaltres de la cançó artística, que no és res més que una derivació d'aquella cançó racial passada pel sedàs del temperament del poeta i del músic. Aquests, la cançó del poble l'estil·litzan, se la fan seva i la transformen en substància pròpia, i la intel·ligència i la fantasia, l'emoció cordial, el refinament estètic i la nova manera que la continua evolució de l'art porta, fan d'aquell substratum, quan s'identifica en un temperament sincer i un instint agut, una vera creació individual.

Aquest és el cas de N'Eduard Toldrà compositor. Temperament musical finíssim, artista equilibrat de seny i sensibilitat, intel·ligència aguda i culta, la seva obra artística està avalorada per tots aquests antecedents magnífics. La seva música es distingeix per un gran equilibri de la idea amb la forma i el seu estil no és el d'un lirisme desbordant, ni respon, com el de molts joves compositors d'avui dia, a una descordada pruija de novetat. Ell s'ha trobat a sí mateix, precisament perquè no s'ha preocupat de la novetat a ultrança. Però, tan mateix, en sentir les seves cançons s'hi troba tota una vera i distingida personalitat. La poesia triada i musicada per ell ressegueix tota amb nova vida, amb un dinamisme i distinció tan natural a ella mateixa, que sembla que la música ha estat creada pel mateix poeta. Poesia moderna postvuitcentista, poesia del bell dir i de l'emoció discreta, que no espaordeix els sentits i que moltes vegades la fina ironia matitza d'una manera elegant. Dintre aquest gènere En Toldrà és un compositor model. La melodia, fresca i espontània, d'una austeritat ben catalana, i l'acompanyament que li crea ambient i serveix de comentari donen una nova vida al text poètic, sense descobrir esforç de cap mena i sense perdre mai la pruija musical que vivifica la composició.

La poesia d'En Carner, amb el seu bell i distingidíssim discret, la finor idil·lica d'En Garcés, totes les belles poesies posades en música per En Toldrà, prenen una nova valor que intensifica el text amb un dinamisme cordial i lluminós. Moltes d'aquestes cançons són un vertader model dintre el gènere. Nosaltres creiem que és un pecat el que moltes d'elles restin oblidades en el repertori dels nostres artistes liederistes i que la major part d'elles ni tan sols siguin publicades.

Tan debò que aquesta sessió que l'ORFEO CATALÀ ofereix als seus socis i als nostres crítics musicals, gràcies a l'amabilitat del mateix Toldrà, qui, sense ésser un pianista d'ofici, fa l'esforç d'acompanyar ell mateix les seves cançons, i gràcies a la gentilesa de la Srta. Salvadó, posseïdora d'una vera vocació, d'una veu humil i seductora i d'un bell i escaient estil; tan debò, diem, que aquesta audició serveixi per a despertar el reconeixement de la valor d'aquestes petites obres, que nosaltres creiem són meritíssimes en la producció musical catalana de nostres dies.

LLUÍS MILLET

per finestra que no es tanca
un retall tot-blau de cel;
i per criats que em despertin
un qui-qui-ri-qui i un bel.
Allí dalt de la muntanya
tan enlaire, tot hi és:
la riquesa ben colgada
perquè l'home la fangués;

l'alegria entre fretures
com rosada entre esbarzers;
la salut, entre l'orenga
i la flor del penical;
aterrat amb creus de palma
el dimoni en un fondal;
i Nostre Senyor devora,
estadant del pis de dalt.

JOSEP CARNER

PLATXÈRIA

Dolça amigueta, juguem a fet
o a corretgeta, o a bell indret.
Dolça amigueta, no tinguís pò:
ni he d'allunyar-me, ni en cap recó
fer-te malícies o bé el distret
si acàs et cremes o ets a l'indret
on he amagada la teva fló:

si tu ets manyaga, jo seré bo.
Dolça amigueta, tornem al joc,
la teva escala farà de toc.
Si tu m'atrapes no et besaré,
si jo t'atrapo perdonaré
que no m'estimis. Ja em somniuràs.
Si et cau la trena, jo et faré el llaç.

J. SALVAT PAPASSEIT

ANACREÒNTICA

Un dia Amor — ai trist,
pertot sempre hi ha noses! —
distret no havia vist
l'abella entre unes roses
i al dit va ser fiblat
perquè amb barroeria
l'havia despertat.
Amor enfolleït
pica de peus i plora,
no veu ningú a la vora
i vola i corre prest
a la gentil Citera
que sempre Amor espera.
«Oh mare, só perdut! —

li diu. — Ai las, jo em moro!
No em renys perquè ploro,
que m'ha picat el dit
aquell serpent petit
armat de fibló i ales
que abella per mon dol
ne diu el camperol.»
«Amor, això no és rè
— ella respon, — i què,
aquest fiblar d'abella,
si penses en aquella
ferida que sofreix
qui ton dardell fereix?»

CLEMENTINA ARDERIU

CANÇÓ INCERTA

Aquest camí tan fi, tan fi,
qui sap on mena!
Es a la vila, o és al pi
de la carena?
Un lliri blau, color de cel,
diu: — Vina, vina! —
Però: — No passis! — diu un vel
de teranyina.
Serà drecera del gosat,
rossola ingrata,
o bé un camí d'enamorat
colgat de mata?

Es un recer per adormir
qui passi pena?
Aquest camí tan fi, tan fi,
qui sap on mena?
Qui sap si trist o somrient
acull a l'hoste?
Qui sap si mor sobtadament
sota la brosta?
Qui sabrà mai aquest camí
a què em convida!
I és camí incert cada matí,
n'és cada vida!

JOSEP CARNER

DIVENDRES SANT

L'oratge s'adormissa
i el cel és apagat,
ocells de la bardissa,
no desvetlleu l'Amat.

Els pobres ulls són lassos
quan l'hora baixa es fón
i han fatigat sos braços
tots els pecats del món.

La llum se n'és anada
del rostre sangonent;

sa joventut passada
com una rosa al vent.

Cloïa les parpelles
al capdamunt d'un rost;
de cara a les estrelles
clavat en una post.

L'oratge s'adormissa
i el cel és apagat;
ocells de la bardissa,
no desvetlleu l'Amat.

JOSEP CARNER

CAMINS DE FADA

Amor, faré una passera
damunt de la mar.
La pedra llisca lleugera
damunt de la mar.
Mon braç l'ha tornat alada.
Vola, que l'ombra morada
no sigui xarxa parada
damunt de la mar.

Si la gavina s'acosta,
fes via, brunzent.
Pedra, si és roja la posta,
fes via brunzent.

No et torbi l'escull, esquiva
l'abraçada fugitiva
del dofi. Sageta viva,
fes via, brunzent.

El mar té camins de fada,
blanc i rosa, Amor.
Els feia la pedra alada,
blanc i rosa, Amor.
Ves-hi, peu nu, rosa vera.
Oreig damunt la passera,
amb la teva mà lleugera
cull l'estel, Amor.

TOMÀS GARCÉS

CANÇÓ DE BRESSOL

De bon matí se n'ha anat;
tot just despuntava el dia
i l'estrella de l'amor
era un brot de tarongina.
La rosada del matí
era un plor de pedres fines.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

Dorm, infant, que el son és dolç
i l'oratjol hi convida.
Demà, de bon dematí,
ton pare serà a la llinda.
Que et trobi dintre el bressol
com una estrella dormida.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

TOMÀS GARCÉS

A MUNTANYA

Alli dalt de la muntanya
tot el bé de Déu hi tinc;
les roses de quatre en quatre
i els clavells de cinc en cinc,
l'estimada a la finestra,
l'ovella amb l'esquellerinc;
per rellotge el sol que toca

a cada hora un greny d'afrau;
el pollancre per la fressa,
i l'alzina per la pau;
i per gaudi, cada núvol
ala estès com una nau;
per jac d'or una pallissa,
per llumenera un estel,

PROGRAMA

I

ABRIL

MAIG

ELS ALBERCOCS I LES PETITES COLLIDORES

CANTICEL

EL GESSAMÍ I LA ROSA

ROMANÇA SENSE PARAULES

II

LES GARBES DORMEN AL CAMP

VINYES VERDES VORA EL MAR

DIVENDRES SANT

CAMINS DE FADA

CANÇÓ DE BRESSOL

A MUNTANYA

III

PLATXÈRIA

ANACREONTICA

CANÇÓ INCERTA

CANÇÓ DE L'OBLIT

RECANÇA

CANÇÓ DE PASSAR CANTANT

ABRIL

Trèmula rialla
de dia daurat;
ventijol que calla
en la immensitat.
Palpitant i jove
majestat d'abril;
vestidura nova
dels arbres. Subtil,
diàfana i clara
delícia del verd,

amb què el món, suara,
de llum s'és cobert
quan el fontinyó
tremolant, sentia
la seva frescò
tornada alegria.
Pluja lenta i blanca
de flors d'ametllè
quí cau de la branca
quan l'oratjol ve.

Noies pels portals;
finestra enramada;
festes matinals
xopes de rosada.
I passa l'abril
damunt de poncelles,
xamós i gentil
cantant caramelles.

TRINITAT CATASÚS

MAIG

Terra qui floreix,
mar qui s'encanta,
suavíssim bleix
de vida triomfanta.
Pluges cristal·lines,
aigües reflexant,
tendrers infantines
qui riuen brillant.
Claretat sonora,
núvol qui s'hi perd,
aura qui eixamora
la tendror del verd.

Bordoneig suau
d'abelles. Profunda,
silenciosa pau
d'una hora fecunda.
Món rejoyent,
amor qui hi esclata,
deliciós oblit
de les nits de plata,
quan el pleniluni
de maig, silenciós,
de qualche infortuni
sembla di a les flors.

TRINITAT CATASÚS

ELS ALBERCOCS I LES PETITES COLLIDORES

Diu Iris a Mirtila:
— O amiga, jo no sé!...
Tants d'albercocs hi deixes
al vell albercoquer?
— O Iris, prou m'agrada
menjar-ne pels camins,
i sentir l'or alegre
com raja boca endins.
Però el mal temps arriba:
i prop d'un flam rabent

jo sento a la teulada
ballar teules i vent.
I em plau que nostra mare
veient-nos enristits,
i com freguem els nasos
i com bufem els dits,
ens dugui, riolera,
quan cau la neu a floes,
un pot amb confitures
de préssecs i albercocs.

JOSEP CARNER

CANTICEL

Per una vela en el mar blau
daria un ceptre;
per una vela en el mar blau,
ceptre i palau.
Per l'ala lleu d'una virtut
mon goig daria,

i el tros que em resta, mig romput'
de joventut.
Per una flor de romaní
l'amor daria;
per una flor de romaní
l'amor doní.

JOSEP CARNER

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí.
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu, pàl·lida, a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

JOSEP CARNER

ROMANÇA SENSE PARAULES

A la pica de la font
neda una rosa vermella,
acotada al raig del broc
hi beu una joveneta,
per la barba i coll avall
li regala l'aigua fresca;

els germanets més petits
riu que riu de la mullena;
ella riu i beu ensems
i al capdavant s'ennuega.
Tots es posen a xisclar,
s'esvaloten i s'alegren

i el més petit de tots
en bressol dins la caseta
en sentir aquell brogit,
tot nuet, riu i perneja
i es posa cantar tot sol
una romança sens lletra.

J. MARAGALL

LES GARBES DORMEN AL CAMP

Les garbes dormen al camp.
Déu els dó bona dormida.
Segueix la guatlla el reclam
— la niarada avorrida.

Juliol ens duu l'aram
dins la posta beneïda.
Les garbes dormen al camp,
que la sega ja és finida.

El repòs del verd fullam
a l'ocellada convidada.

Les garbes dormen al camp,
garbes seques sense vida.

Passa l'euga com un llamp
sense fer cas de la brida.
Les garbes dormen al camp
i l'ombra l'ha esferida.

Ai, encara servo el ram,
i l'estimada és partida...
Les garbes dormen al camp,
Déu els dó bona dormida!

JOSEP M.^a DE SAGARRA

VINYES VERDES VORA EL MAR

Vinyes verdes vora el mar,
ara que el vent no remuga,
us feu més verdes i encar
teniu la fulla poruga,
vinyes verdes vora el mar.

Vinyes verdes, dolç repòs
vora la vela que passa;
cap al mar vinclau el cos
sense decantar-vos massa,
vinyes verdes, dolç repòs.

Vinyes que dieu adéu
al llagut i a la gavina,
i al fi serrellet de neu

que ara neix i ara fina...
Vinyes que dieu adéu!

Vinyes verdes del meu cor...
Dins del cep s'adorm la tarda,
raïm negre, pàmpol d'or,
aigua, penyal i basarda.
Vinyes verdes del meu cor...

Vinyes verdes vora el mar,
verdes a punta de dia,
verd suau de cap al tard...
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar!

JOSEP M.^a DE SAGARRA

Dimecres 14 de Maig
SEGÓN I ULTIM CONCERT

PROGRAMA

PRIMERA PART

SONATA en *re* major, op. 10. n.º 3..... BEETHOVEN

I *Presto.*

II *Largo e mesto.*

III *Menuetto. Allegro.*

IV *Rondó. Allegro.*

SONATA en *mi bemoll*, op. 81 a BEETHOVEN

a) *Les adieux: adagio allegro.*

b) *L'absence: andante espressivo.*

c) *Le retour: vivacissimamente.*

(sense interrupció).

SEGONA PART

NOCTURN en *si bemoll menor*..... CHOPIN

MAZURCA en *la menor*..... ID.

IMPROMPTU en *fa sostingut*..... ID.

VARIACIONS (n.º 2 de la SONATINA)..... R. HAHN

BOURRÉE FANTASQUE..... CHABRIER

TERCERA PART

RAPSODIA n.º XI..... LISZT

UN SOSPIR (estudi en *re bemoll*)..... ID.

POLONESA en *mi major*..... ID.

Despatx durant el dia al magatzem de musica
UNIÓN MUSICAL ESPAÑOLA (avans CASA DOTESIO)
i i 3, Portal del Angel
a la nit al PALAU DE LA MUSICA CATALANA

PALAU DE LA
MUSICA CATALANA

Primer Concert

de piano per

EDUARD RISLER

Día 10 de Maig de 1919

a tres quarts de deu del vespre

EL DELEITE ARTÍSTICO QUE USTED EXPERIMENTA AL ESCUCHAR LA INTERPRETACIÓN MAGISTRAL DE LAS OBRAS QUE INTEGRAN ESTE PROGRAMA, SERÍA INFINITAMENTE MAYOR SI USTED LAS CONOCIERA A FONDO.....

DESPUÉS DE HABERSE ASIMILADO LAS EXQUISITECES DE DICCIÓN DE TAN EMINENTE ARTISTA, SI USTED TUVIERA MECANISMO DE DEDOS, PODRÍA INDUDABLEMENTE, REPRODUCIR, EN TODO O EN PARTE, LAS BELLEZAS ARTÍSTICAS QUE HA OÍDO.....

POR MEDIO DE LA PIANOLA, PODRÍA USTED CONSEGUIR AMBAS COSAS! CONSTITUYE LA MEJOR PREPARACIÓN PARA ESCUCHAR CON PROVECHO UN CONCIERTO COMO ESTE. Y ES EL MEDIO MÁS PRÁCTICO Y ASEQUIBLE PARA RECORDARLO SIEMPRE.....

LA MEJOR INFORMACIÓN, PODRÁ USTED OBTENERLA DE ALGÚN AMIGO SUYO QUE POSEA LA AUTÉNTICA PIANOLA. SI NO RECUERDA NINGUNO, SOLICITE DETALLES Y DEMOSTRACIONES PRÁCTICAS QUE SE LE FACILITARÁN EN LA CASA

PAUL IZABAL

AGENTE EXCLUSIVO DE

THE ÆOLIAN Co.

CASA CENTRAL: PASEO DE GRACIA, 35. TELÉFONO 1890 A
SUCURSAL: BUENSUCESO, 5. ÍD. 4343 A

PROGRAMA

PRIMERA PART

SONATA en *la bemoll*, op. 26 BEETHOVEN
I *Andante con variazioni.*
II *Scherzo. Molto allegro.*
III *Marcia funebre sulla morte d'un eroe.*
IV *Allegro.*

SONATA en *mi bemoll*, quasi una fantasia, op. 27, n.º 2 BEETHOVEN
I *Adagio sostenuto.*
II *Allegretto.*
III *Presto agitato.*

SEGONA PART

ESCENES D'INFANTS, op. 15 SCHUMANN
De terres i gent forasteres. — Història curiosa. — Jugant a fet. — Prec infantil. — Ditxa complerta. — Nova important. — Ensomni. — Vora ja llar. — A cavall de cartró. — Gairebé de bò de bò. — Fent-li por. — El nin s'adorm. — Parla'l poeta.

L'INVITACIÓ AL VALS WEBER

TERCERA PART

SONATA en *si menor* LISZT
Lento assai. Allegro energico. Grandioso. Recitativo. Andante sostenuto. Quasi adagio. Allegro energico. Più mosso. Siretta quasi presto. Presto. Prestissimo. Andante sostenuto. Allegro moderato. Lento assai.

PIANO GRAN QUA "ERARD"

ALEXANDRE BRAILOWSKY.—Aquest jove i ja famós pianista rus, que des de la seva aparició a Europa ha produït una tan gran sensació amb el seu art, nasqué a Kiew el 16 de febrer de 1896.

D'un temperament delicat i d'una exquisida sensibilitat per la música, ingressà al Conservatori de dita ciutat, on estudià fins els 14 anys, abandonant-lo després d'haver obtingut el Premi d'Honor, per ampliar els seus estudis amb el cèlebre mestre Leschetitzky.

Els seus primers triomfs els obtingué actuant com a solista amb les principals orquestres de Viena, Berlin, Leipzic i Praga.

Durant la guerra europea ingressà com a voluntari al regiment de Dragons de Vincennes, del que fou donat de baixa a causa de la seva delicada salut. Es dedicà aleshores a perfeccionar el seu art amb en Planté i en Busoni.

Després ha realitzat extenses tournées per Europa i Amèrica, Mèxic, Cuba, Argentina, Uruguay, Chile, Brasil i Estats Units, desvetllant sempre gran entusiasme en progressió ascendent.

Actualment les més famoses orquestres d'ambdós continents es disputen el seu concurs.

Brailowsky, es pot considerar avuy com el més eminent representant de la nova escola pianística.

CONCERTS : DANIEL :

Recital Unic

pel sensacional pianista

ALEXANDRE BRAILOWSKY

Palau de la Música Catalana

Diumenge, 30 Maig de 1926

a les 10 de la nit

Heu's ací com judica la premsa de diversos països l'art de Brailowsky

«Hi ha una joia rara en trobar una naturalesa de veritable artista. He sentit una d'aquestes naturaleses, un pianista immens, un virtuós complet, anava a dir genial: Brailowsky. Aquest jove rus té, demés de les qualitats captivadores de sa nissaga, l'encís, la sensibilitat aguda, el do del color, una puresa d'estil, una grandesa, una dignitat a les quals els eslaus no ens tenien pas acostumats. Aquest jove esdevindrà igual als més grans pianistes.»

(De *L'Avenir* de París, desembre del 1919.)

«Una sala completament plena, tot ço que Gant compta de fervents de la bona música, ha retut al Conservatori un èxit triomfal al meravellós pianista que es diu Alexandre Brailowsky. En la *Sonata Appassionata* de Beethoven hom ha pogut admirar el sentiment més delicat, més just, més profund. Hom es dona compte de quin mode el pensament de l'interpret combrega amb la del compositor. Però també quina esclatant virtuositat, quina facilitat màgica, desconcertant, en la fantasia oriental *Islamey* de Balakireff!...

(De *Le Bien Public* de Gant, desembre del 1920.)

«...Lleugeresa i varietat d'execució, comprensió musical remarcable i sobretot personalitat que s'imposa sense desnaturalitzar en res el pensament de l'autor, heu's ací les característiques del talent de Mr. Brailowsky... S'havien començat a apagar les llums de la sala i els aplaudiments duraven encara.»

(De *Courrier Musical* de París, novembre del 1920.)

«En poc temps s'han succeït les actuacions de cinc pianistes que representen altres tantes escoles diferents i visions d'art d'exemplars estils. Wanda Landowska, Sauer, Iturbi, Rubinstein i Brailowsky, últimament, interpret que profunditza passant de ço que està escrit, arribant a l'esperit de la creació fidelment transformada en el seu propi. Representatiu de la seva raça, intens, dramàtic, somniador de la més encisadora poesia i de la més subtil delicadesa. El seu so té ànima, és l'expressió de sa pròpia vida al través de l'obra elegida. El seu art ens condueix a l'aspiració de l'ultrahumà.»

(De *El Imparcial*, Madrid, maig del 1926.)

«Aquest talent arquitectural de Brailowsky que el porta a donar a les obres de grans dimensions una altra gran dimensió esperitual, es reflexa en les obres de magnitud mitjana que assoleixen així un relleu, una amplitud magnífiques.»

(De A. Salazar a *El Sol* de Madrid, maig del 1926.)

Programa

I

SONATA en *si menor* F. LISZT
(Dedicada a Schumann)

Introducció.- Allegro enèrgic.- Andante sostingut.- Casi improvitzat.- Fugat.- Allegro enèrgic.- Epíleg.

II

FANTASIA-IMPROMPTU, en *do sostingut* CHOPIN

BALADA en *la bemoll* »

MAZURKA en *la menor* »

PRELUDI en *si bemoll* »

NOCTURN en *re bemoll* »

POLONESA en *la bemoll*, op. 53 »

III

1. PRELUDI en *sol major* RACHMANINOFF

2. a) BABA YAGA (Bruixa de la llegenda russa) MUSSORGSKY

b) PORTA DELS COLOSSOS DE KIEV »

3. DANSA DE FOLLETS LISZT

4. RAPSÒDIA HONGARESA, n.º 6.

Piano STEINWAY & SONS
Piano PLEYEL

Cedido por la casa IZABAL

Buensueeso, 5

La entrada serà per invitació.

Queden reservades les llotges de pati i totes les llotges i localitats d'amfiteatre.

—
Els socis de l'**Orfeó Català** podran recullir la seva invitació, a la Consergeria del **Palau de la Música Catalana**, fins el dia 5 dels corrents, mitjansant acreditar la seva personalitat amb la presentació del títol de soci.

Palau de la Música Catalana

AUDICIÓ

d'obres originals del

Mestre Francesc Pujol

amb motiu de l'Homenatge que li tributen
els Orfeons de Catalunya

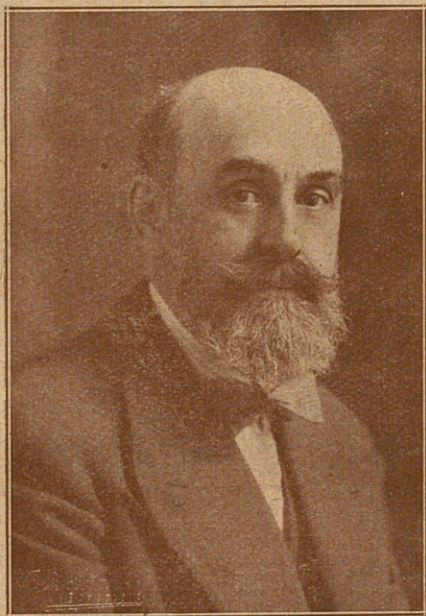
Cobla Barcelona
Andreu Fornells de Sayós
Mercè Plantada
Joan Gibert i Camins
Antoni Pérez-Moya
Joan Salvat

ORFEÓ CATALÀ

sots la direcció del

Mestre Lluís Millet

Diumenge, dia 7 de desembre de 1930
a les cinc de la tarda

Mestre Francesc Pujol

LA PAU NADALENCA

Per Nadal
cada ovella a son corral
i la pau a cada casa.
Potser neva, potser plou,
potser fa ventada rasa
i de fred la cara ens cou;
tant se val!
Que un alè primaveral
per les venes fa bullida
com si el maig fos arribat
i un bell sol per cada dia
dalt del cel fos arborat.

Oh Nadal, Sant Nadal!
Ets suau com una rosa,
ets joïós com un infant
i en fer bella tota cosa
ets la gràcia triomfant.

FRANCESC PUJOL.

SANT JORDI TRIOMFANT

LLEGENDA POPULAR

Bella princesa empresonada,
quin dol hi ha en el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
Dins de la torre desolada
ta gran bellesa veus marcir.
Un drac ferotge és a l'entrada
que t'urparà si vols sortir.
Té la mirada tota encesa
de gelosia i de rencor.
No vol que vegin ta bellesa,
no vol que t'tingui ningú amor.
Finestra enfora si t'aboques
t'escup la fera el seu verí;
si amb els teus clams ajut invoques,
amb un bramul no ho deixa oir.
Bella princesa empresonada,
quin somnià en els temps d'abans,
quan de tots eres festejada
i els reis et feien besamans!
Mes si el passat l'esguard s'emporta,
el cor s'emporta l'avenir:
una clamor se sent prou forta
que la captiva pot oir.
Sembren cançons de la vellúria;
potser són himnes del present...
Es la remor de la boscúria
quan de nit passa un cop de vent...
O bé és l'onada quan arriba
portant al si la tempestat...
A dins del cor de la captiva

una esperança ha clarejat.
Es com després de la nit bruna
que'l sol s'aixeca resplendent
i la claró's llença tot d'una.
dins les tenebres del torrent.
Entre les boires lluminoses
veu la princesa el bell demà.
Quan els rosers s'omplin de roses,
blanc cavaller arribarà.
Nua l'espasa, braç, enlaire
devers el drac avença ardit.
Del primer cop esqueixa l'aire,
el segon cop l'hi enfonsa al pit.
Ja triomfant, la dama albira
i obra les portes diligent;
i mentre el monstre en terra expira,
surt la princesa resplendent.
Bella princesa alliberada,
com guspireja el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
I ella, com tu, té l'alegria,
perquè, com tu, ha deixat el dol;
que la llegenda és profecia
i el cor li diu que Déu ho vol
que vingui l'hora pressentida
que la llegenda reviurà.
Quan els rosers treuran florida
la profecia es complirà.

JOSEP M. FOLCH I TORRES.

— Oh si tu vegessis
 quin gall hi tinc jo!
 A la cua hi porta
 plomes de debó.
 — Jo hi tinc tres gallines
 i un riu imitat
 amb paper de plata
 que sembla vritat.
 — A dintre una bauma
 hi ha el naixement
 i a fora hi ha l'àngel
 que avisa la gent.
 — Al meu ja s'obiren
 per un caminet
 els tres reis que vénen
 poquet a poquet.
 Oh quina alegria!
 Ja van arribant.
 Cal fels-hi la carta:
 veiam què ens duran.

Nostre cor és ben feliç
 cada any quan Nadal s'atança:
 hi ha per tot un bell encís
 que ens amara de gaubança.

NADAL DELS CAPTAIRES

Ai quin fred que fa!
 Plou i neva dalt la serra.
 Ai quin fred que fa!
 Plou i neva també al pla.

Per amor de Déu
 anem demanant almoïna.
 Per amor de Déu,
 de la Verge i del Fill seu.

Amb un mos de pa
 pel bon temps un hom ja passa;
 amb un mos de pa
 pel bon temps ja es pot passar.

Mes quan fa tant fred
 la misèria és molt més dura;
 mes quan fa tant fred
 apiadeu-se del pobret!

Pel temps nadalenc
 tot cor endurit s'ablana;
 pel temps nadalenc
 tot cor és amorosenc.

Venturós Nadal
 que la fam ens apaivagues!
 Venturós Nadal
 que pel pobre ets amical!

PROGRAMA

I

Per la Cobla Barcelona

Gloses de cançons populars catalanes

- I - Els fadrins de Sant Boi
- II - Els estudiants de Tolosa
- III - El maridet

Serenata lamentable d'un galan desdenyat

Entremaliada (sardana)

II

Cançons per Na Mercè Plantada

Un clavell

Cançó d'enyorança

L'home que fa giravoltar l'espasa

La ginesta

No't sàpiga greu

Cançó de la tempestat

Cançons per N'Andreua Fornells

Cançonetes de Déu nos dó

- I - Déu nos dó ser catalans
- II - Déu nos dó la companyia — de dos arbres a l'hivern
- III - Déu nos dó un acabament — com aquest de l'any que fina
- IV - Déu nos dó la casa blanca
- V - Déu nos dó la companyia — de les fulles tremolant
- VI - Déu nos dó la gosadia — de la sang independent

Acompanyament al piano pel mestre Joan Gibert i Camins

III

Per l'ORFEÓ CATALÀ

La gata i en Belitre

El fill del Rei

Fum, fum, fum

Cantada de Nadal

cançons populars harmonitzades

Amb acompanyament d'orgue i de piano pels mestres Antoni
 Pérez - Moya i Joan Salvat

Sant Jordi triomfant (poemet)

Amb acompanyament de cobla

FRANCESC PUJOL

Heus-aquí un home singular; una activitat continua, una forta intel·ligència i una ferma voluntat, tot al servei d'un noble sentiment de l'art que s'esplaia en les més diverses manifestacions del mateix.

Temperament d'artista i d'organitzador, les facultats i qualitats esmentades han fet d'ell un benemèrit de l'art musical de la nostra terra.

Molt agraïment li deu l'*Orfeó Català* per son mestratge en el cor, molt li deu la musicologia catalana; ell és un dels vers mestres de la nostra Coblà; del *Cançoner de Catalunya* n'és son seny ordenador i la *Germanor dels Orfeons* li té una gratitud sincera per sos treballs d'organització, sobretot pels realitzats en el gran Festival de l'Estadi.

El Concert-homenatge d'avui té el plé sentit del reconeixement de l'obra complexa i eficaç d'aquest home artista singular i de l'agraïment que li deu l'art musical de Catalunya. Són els nostres orfeons que l'han organitzat perquè ells són els íntims coneixedors de les seves activitats i són els que més han tingut ocasió d'observar la seva abnegació i intel·ligència. I a aquest homenatge se li ha donat per ambient l'obra artística del mestre, l'obra fruit del seu art i inspiració, la seva obra de creació musical.

Tota l'activitat d'en Pujol és moguda pel sentiment d'un ideal profundament catalanesc, que és el nord i guia de tota la complexitat dels seus treballs, però que està singularment i essencialment plasmada en la seva creació artística: en les seves mestrioses composicions per a Coblà, models de factura i d'instrumentació; en les seves composicions corals, cançons i cantades, tan interessants com fresques d'inspiració; en les seves excel·lents obres per a orquestra; en el seus *lieder*, tot noble i fort, tot d'un ver fons catalanesc i d'una factura justa i equilibrada al mateix temps que austera i digna, com pertoca a la indiosincràcia de la nostra raça.

Així en la festa d'avui s'honora l'home singular amb el fruit d'inspiració de l'ànima de l'artista, la qual és el secret nobilíssim que impulsa totes les seves activitats, que tan són en benefici del nostre art musical.

LLUÍS MILLET.

CANTADA DE NADAL

ENDREÇA

Volem cantà una cançó
— no hi ha molt que s'és dictada —
del Nadal del Redemptor,
que és diada assenyalada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

Té una gràcia el Sant Nadal,
que l'amor tota s'hi posa;
té la gràcia cordial
d'un infant com una rosa.

La rosa ens floreix al cor
si l'amor l'hi havem donada;
la gràcia esdevé tresor
d'alegria benaurada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

NADAL PELS INFANTS

Nostre cor és ben feliç
cada any quan Nadal s'atança;
hi ha per tot un bell encís
que ens amara de gaubança.
El món s'omple de delícies
que enlluernen nostres ulls,
tot s'inonda de clarícies
i els rebosts són ben curulls
d'unes coses temptadores
que de lluny hem de flairar,
puix les mares, previsoras,
no ens hi deixen arribar.
Mes per la santa diada
farem la pau amb escreix;
de pensà amb la gran taulada,
a tots la saliva ens creix.

ELS INFANTS I EL PESSEBRE

— Jo tinc un pessebre
més bonic que el teu!
— Jo hi tinc vint figures.
— Més n'hi ha en el meu.
— Al meu hi ha muntanyes
de fusta i cartró
— Al meu són de suro:
ja no hi ha millor.
— Jo hi tinc una casa
amb un pou davant.
— I jo una parella
de bous tot llaurant.

que l'Amor hi sia estat,
un peix d'or a la peixera
que fa molta netedat.
Una vella escaparata
i un bressol de l'any passat;
la cançó de Catalunya
dins la tendra fosquedat,
una Creu damunt la porta
— que el pecat sia esquivat —
i el tenir la roba estesa
com banderes del terrat.

V

Déu nos dó la companyia
de les fulles tremolant
i un camí de vora l'aigua
i la font sota el pollanc;
veure el cel que estorna pàl·lid,
veure el món que es torna blau
i allavores d'el Rosari
pel tiran tot ombrejat,
que així tristes animetes
goig etern assoliran
(per això lloem en l'ombra
a Maria amb noms suaus).
I arribant a casa nostra
veure llum al finestral
i saber que hi ha la taula
amb el seu parament blanc,
amb els plats de viu alegre
i amb el veire de cristall.
I és gustosa l'entaulada
sota el llum, no sabent pas
si han restat les animetes
amb els grills a dins l'afrau
o s'acosten a la casa
per la fosca del pinar,
i ara passen el Rosari
(nostre obsequi recordant),
perquè aquí siguem felços
en el batre de la sang

i aixecant les copes clares
i en els besos nupcials.

VI

Déu nos dó la gosadia
de la sang independent
i aquesta ànima difícil
i aquest llavi mal content!
El corcò que posi ales,
serà estel al firmament.

Ah, en la fosca i pel guiatge
de la sola il·lusió,
caminar sense bandera
i varar sense timó,
estimar sense estimada
i servir sense senyó!

No hi fa res que solitari
fem la via en els afraus.
Nostre temple és en els núvols.
S'emmiralla als goces suaus
— fins i tot ans de bastir-lo —
un seguici de palaus.

Vindrà un dia que nosaltres
serem lluny, sota l'oblit:
hi haurà amors en cases noves
i rosers en cada ampit,
i gent dolça que mediti
els secrets de l'infinit.

Però mentre Catalunya
dolorida va naixent,
Déu nos dó ser braç en l'aire
i la destra furient,
una pedra a la bassetja,
la bassetja dins el vent.

JOSEP CARNER.

TEXT DE LES CANÇONS

UN CLAVELL

Per un clavell só consirós
que entre les dents us respèndia;
deu-me el clavell, que té colors
d'aqueixa boca on ara nia.

Deu-me el clavell, amiga mia,
no per badat ni per flairós;
deu-me la flor de la folia,
arborament que ha estat amb vós.

Tota ma vida és fetillada
amb no sé quin malmirament
i d'un home, el pensament
sobta ma pensa emmetzinada.

Jo us occiria amb un coltell
si no em donàveu el clavell.

JOSEP CARNER.

CANÇÓ D'ENYORANÇA

Enyoro la vela lleugera,
el còdol blavis i lluent,
la vinya, la cala planera,
el núvol, la boira i el vent,
la corba suau de la platja
i la marinada frescal,
la barca que fuig de l'oratge
i aquell gallaret en el pal.
Enyoro la font amagada,
la branca menuda del pi,
la nuesa de la collada,
les herbes primes del camí,
els esbarzers i la caseta
i el degotig del rossinyol
i aquella costa dura i dreta
que va assecant-se sota el sol.
Enyoro el mar i la muntanya,
la feixa verda, l'herm grogós,
el remoreig de cada canya
en el camí silenciós
i aquella veu tan tèbia i clara
i els ulls tan purs dins de la nit
que fan el cel més ample encara
i més estelada la nit.

TOMÀS GARCÉS.

L'HOMÉ QUE FA GIRAVOLTAR L'ESPASA

Aquest mati
passà damunt la porta de ma casa,
tot fent camí
l'home que fa giravoltar l'espasa.

Va reullant d'ací d'allí,
la sospita l'encen com una brasa
que no sap quin veí
l'ha de ferir.

Al fat implora, malaeix, pregunta
la dèria que l'empeny;
l'espasa és rovellada i no té punta
i l'home no té seny.

Fins en el cim que solitari llu
o al mig de la rossola tota rasa,
l'home va fent giravoltar l'espasa,
sol contra tots i sol contra ningú.

JOSEP CARNER

LA GINESTA

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve al temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta's regirava
furiosa al sol rient.
Jo la prenc per la cintura,
l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que'l cor me n'ha dit prou.
Amb un vímet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a corre avall.

JOAN MARAGALL.

NO ET SÀPIGA GREU

No et sàpiga greu
el ser petiteta,
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu
que l'amor governa.
D'un res de llevar
s'en forma una arbrada;
d'un sol espurnic
s'en fa una foguera;
d'un trist gra d'encens
se n'omple una església...
No et sàpiga greu
el ser petiteta.

FRANCESC MATHEU.

CANÇÓ DE LA TEMPESTAT

Gotellada a l'empedrat,
horitzó llampeguejat,
tempestat!
I el vicari esparverat
i s'enfonsa l'envelat,
i tot va desguitarrat,
tempestat!

Cruix la biga i el terrat,
la vellarda s'ha senyat,
tempestat!
El paraigües s'ha esbotzat;
visca el xàfec descordat
que apaivaga el gos i el gat,
tempestat!

Tempestat, si t'hem cridat,
desensonya a l'ensonyat,
tempestat!
De bon grat o de mal grat
obre el cor enforrunyat,
ben obert de bat a bat,
tempestat!

JOSEP M. DE SAGARRA.

CANCONETES DE DÉU NOS DÓ

Déu nos dó ser catalans
que són gent d'anomenada
i millors que tot el món,
perquè són de fresca saba;
i millors que no els passats,
però amb una retirada.
Déu nos dó la nostra fe
i el senyar-se al trenc de l'alba,
l'aigua fina de les neus
i el pa ros de les quintanes.
Déu nos dó la vela al mar
i la cleda a la muntanya
i els diners de ben enllà
i l'amor de vora casa;
i la fi dins nostra llar
i amb la cara enriolada,
i que diguin: — Ara, mort,
quina imatge de son pare!
I si fama hem de guanyar,
que ens la doni el veinatge,
i si tara hem de tenir,
Déu nos dó la nostra tara;
que si ve de tan endins,
farà goig un dia o altre.

II

Déu nos dó la companyia
de dos arbres a l'hivern,
l'ametller de tals de rosa
i, ple d'or, el taronger.
Dorm encara la figuera
sota un sol que tot ho encen.
Es la gran tocatardana
de l'eixida i de l'hortet.
En el cim el pi vigila,
aquest si que mai fal·leix;
la color té sempre jove
com la mar i com el cel.
Ai figuera casolana!
Ai el pi lliure en el vent!
He de dir, que el cor ho mana
(baldament us porti fe):
— Déu nos dó la companyia
de dos arbres a l'hivern:
l'ametller de tals de rosa
i, ple d'or, el taronger;

que allavors, com l'atzavara,
entre els dos ens aclofem;
una mosca brunz i passa;
si en el caire del coster
la torreta és tota blanca,
el seu blanc par que brunzeix:
— Ah, no és prou — hom endevina —
que frisi d'or el solei;
al lluny cal una percinta
que frisi tota d'argent,
entre una blancor de cases
i una blancor de barquets.

III

Déu nos dó un acabament
com aquest de l'any que fina.
Doll de flama de l'estiu
que ets enllà de nostra via,
a la punta dels rostolls
veig encara tes guspies.
Ara ve el sol de tardor
que és de bona companyia,
que camina poc a poc.
i s'atura quan camina.
Portaré un raïm sencer
a la porta de l'amiga.
Menjarem tot el raïm
asseguts damunt la llinda
abans que ens diguem un mot
o d'amor, o de renyina.
I enc que vinga la frescor
que al mig de la tarda es gira
i tremoli l'alt fullam
tot veient que el dia minva,
farem que duri el raïm
com si fos tota una vida.

IV

Déu nos dó la casa blanca
i el darrera soleiat,
dos rosers a la finestra

La entrada serà per invitació.

Queden reservades les llotges de pati i totes les llotges i localitats d'amfiteatre.

—
Els socis de l'**Orfeó Català** podran recullir la seva invitació, a la Consergeria del **Palau de la Música Catalana**, fins el dia 5 dels corrents, mitjansant acreditar la seva personalitat amb la presentació del títol de soci.

Palau de la Música Catalana

AUDICIÓ

d'obres originals del

Mestre Francesc Pujol

amb motiu de l'Homenatge que li tributen
els Orfeons de Catalunya

Cobla Barcelona

Andreua Fornells de Sayós

Mercè Plantada

Joan Gibert i Camins

Antoni Pèrez-Moya

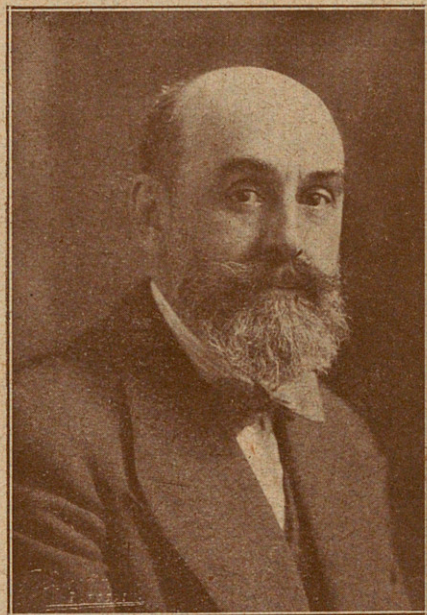
Joan Salvat

ORFEÓ CATALÀ

sots la direcció del

Mestre Lluís Millet

Diumenge, dia 7 de desembre de 1930
a les cinc de la tarda

Mestre Francesc Pujol

LA PAU NADALENCA

Per Nadal
cada ovella a son corral
i la pau a cada casa.
Potser neva, potser plou,
potser fa ventada rasa
i de fred la cara ens cou;
tant se val!
Que un alè primaveral
per les venes fa bullida
com si el maig fos arribat
i un bell sol per cada dia
dalt del cel fos arborat.

Oh Nadal, Sant Nadal!
Ets suau com una rosa,
ets joïós com un infant
i en fer bella tota cosa
ets la gràcia triomfant.

FRANCESC PUJOL.

SANT JORDI TRIOMFANT

LLEGENDA POPULAR

Bella princesa empresonada,
quin dol hi ha en el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
Dins de la torre desolada
ta gran bellesa veus marcir.
Un drac ferotge és a l'entrada
que t'urparà si vols sortir.
Té la mirada tota encesa
de gelosia i de rencor.
No vol que vegin ta bellesa,
no vol que't tingui ningú amor.
Finestra enfora si t'aboques
t'escup la fera el seu verí;
si amb els teus clams ajut invoques,
amb un bramul no ho deixa oír.
Bella princesa empresonada,
quin somnià en els temps d'abans,
quan de tots eres festejada
i els reis et feien besamans!
Mes si el passat l'esguard s'emporta,
el cor s'emporta l'avenir:
una clamor se sent prou forta
que la captiva pot oír.
Sembren cançons de la vellúria;
potser són himnes del present...
Es la remor de la boscúria
quan de nit passa un cop de vent...
O bé és l'onada quan arriba
portant al si la tempestat...
A dins del cor de la captiva

una esperança ha clarejat.
Es com després de la nit bruna
que'l sol s'aixeca resplendent
i la claró's llença tot d'una.
dins les tenebres del torrent.
Entre les boires lluminoses
veu la princesa el bell demà.
Quan els rosers s'omplin de roses,
blanc cavaller arribarà.
Nua l'espasa, braç, enlaire
devers el drac avença ardit.
Del primer cop esqueixa l'aire,
el segon cop l'hi enfonsa al pit.
Ja triomfant, la dama albira
i obra les portes diligent;
i mentre el monstre en terra expira,
surt la princesa resplendent.
Bella princesa alliberada,
com guspireja el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
I ella, com tu, té l'alegria,
perquè, com tu, ha deixat el dol;
que la llegenda és profecia
i el cor li diu que Déu ho vol
que vingui l'hora presentida
que la llegenda reviurà.
Quan els rosers treuran florida
la profecia es complirà.

JOSEP M. FOLCH I TORRES.

FRANCESC PUJOL

Heus-aquí un home singular; una activitat continua, una forta intel·ligència i una ferma voluntat, tot al servei d'un noble sentiment de l'art que s'esplaia en les més diverses manifestacions del mateix.

Temperament d'artista i d'organitzador, les facultats i qualitats esmentades han fet d'ell un benemèrit de l'art musical de la nostra terra.

Molt agraïment li deu l'*Orfeó Català* per son mestratge en el cor, molt li deu la musicologia catalana; ell és un dels vers mestres de la nostra Coblà; del *Cançoner de Catalunya* n'és son seny ordenador i la *Germanor dels Orfeons* li té una gratitud sincera per sos treballs d'organització, sobretot pels realitzats en el gran Festival de l'Estadi.

El Concert-homenatge d'avui té el plé sentit del reconeixement de l'obra complexa i eficaç d'aquest home artista singular i de l'agraïment que li deu l'art musical de Catalunya. Són els nostres orfeons que l'han organitzat perquè ells són els íntims coneixedors de les seves activitats i són els que més han tingut ocasió d'observar la seva abnegació i intel·ligència. I a aquest homenatge se li ha donat per ambient l'obra artística del mestre, l'obra fruit del seu art i inspiració, la seva obra de creació musical.

Tota l'activitat d'en Pujol és moguda pel sentiment d'un ideal profundament catalanesc, que és el nord i guia de tota la complexitat dels seus treballs, però que està singularment i essencialment plasmada en la seva creació artística: en les seves mestrioses composicions per a Coblà, models de factura i d'instrumentació; en les seves composicions corals, cançons i cantades, tan interessants com fresques d'inspiració; en les seves excel·lents obres per a orquestra; en el seus *lieder*, tot noble i fort, tot d'un ver fons catalanesc i d'una factura justa i equilibrada al mateix temps que austera i digna, com pertoca a la indiosincràcia de la nostra raça.

Així en la festa d'avui s'honora l'home singular amb el fruit d'inspiració de l'ànima de l'artista, la qual és el secret nobilíssim que impulsa totes les seves activitats, que tan són en benefici del nostre art musical.

LLUÍS MILLET.

CANTADA DE NADAL

ENDREÇA

Volem cantà una cançó
— no hi ha molt que s'és dictada —
del Nadal del Redemptor,
que és diada assenyalada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

Té una gràcia el Sant Nadal,
que l'amor tota s'hi posa;
té la gràcia cordial
d'un infant com una rosa.

La rosa ens floreix al cor
si l'amor l'hi havem donada;
la gràcia esdevé tresor
d'alegria benaurada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

NADAL PELS INFANTS

Nostre cor és ben feliç
cada any quan Nadal s'atança;
hi ha per tot un bell encís
que ens amara de gaubança.
El món s'omple de delícies
que enlluernen nostres ulls,
tot s'inonda de clarícies
i els rebosts són ben curulls
d'unes coses temptadores
que de lluny hem de flairar,
puix les mares, previsores,
no ens hi deixen arribar.
Mes per la santa diada
farem la pau amb escriure;
de pensà amb la gran taulada,
a tots la saliva ens creix.

ELS INFANTS I EL PESSEBRE

— Jo tinc un pessebre
més bonic que el teu!
— Jo hi tinc vint figures.
— Més n'hi ha en el meu.
— Al meu hi ha muntanyes
de fusta i cartró
— Al meu són de suro:
ja no hi ha millor.
— Jo hi tinc una casa
amb un pou davant.
— I jo una parella
de bous tot llaurant.

— Oh si tu vegessis
quin gall hi tinc jo!
A la cua hi porta
plomes de debó.
— Jo hi tinc tres gallines
i un riu imitat
amb paper de plata
que sembla vritat.
— A dintre una bauma
hi ha el naixement
i a fora hi ha l'àngel
que avisa la gent.
— Al meu ja s'obiren
per un caminet
els tres reis que vénen
poquet a poquet.
Oh quina alegria!
Ja van arribant.
Cal fels-hi la carta:
veiam què ens duran.

Nostre cor és ben feliç
cada any quan Nadal s'atança:
hi ha per tot un bell encís
que ens amara de gaubança.

NADAL DELS CAPTAIRES

Ai quin fred que fa!
Plou i neva dalt la serra.
Ai quin fred que fa!
Plou i neva també al pla.

Per amor de Déu
anem demanant almoïna.
Per amor de Déu,
de la Verge i del Fill seu.

Amb un mos de pa
pel bon temps un hom ja passa;
amb un mos de pa
pel bon temps ja es pot passar.

Mes quan fa tant fred
la misèria és molt més dura;
mes quan fa tant fred
apiadeu-se del pobret!

Pel temps nadalenc
tot cor endurit s'ablana;
pel temps nadalenc
tot cor és amorosenc.

Venturós Nadal
que la fam ens apaivagues!
Venturós Nadal
que pel pobre ets amical!

PROGRAMA

I

Per la Cobla Barcelona

Gloses de cançons populars catalanes

- I - Els fadrins de Sant Boi
- II - Els estudiants de Tolosa
- III - El maridet

Serenata lamentable d'un galan desdenyat

Entremaliada (sardana)

II

Cançons per Na Mercè Plantada

Un clavell

Cançó d'enyorança

L'home que fa giravoltar l'espasa

La ginesta

No't sàpiga greu

Cançó de la tempestat

Cançons per N'Andreua Fornells

Cançonetes de Déu nos dó

- I - Déu nos dó ser catalans
- II - Déu nos dó la companyia — de dos arbres a l'hivern
- III - Déu nos dó un acabament — com aquest de l'any que fina
- IV - Déu nos dó la casa blanca
- V - Déu nos dó la companyia — de les fulles tremolant
- VI - Déu nos dó la gosadia — de la sang independent

Acompanyament al piano pel mestre Joan Gibert i Camins

III

Per l'ORFEO CATALÀ

La gata i en Belitre

El fill del Rei

Fum, fum, fum

Cantada de Nadal

cançons populars harmonitzades

Amb acompanyament d'orgue i de piano pels mestres Antoni
Pèrez - Moya i Joan Salvat

Sant Jordi triomfant (poemet)

Amb acompanyament de cobla

que l'Amor hi sia estat,
un peix d'or a la peixera
que fa molta netedat.
Una vella escaparata
i un bressol de l'any passat;
la cançó de Catalunya
dins la tendra fosquedat,
una Creu damunt la porta
— que el pecat sia esquivat —
i el tenir la roba estesa
com banderes del terrat.

V

Déu nos dó la companyia
de les fulles tremolant
i un camí de vora l'aigua
i la font sota el pollanc;
veure el cel que estorna pàl·lid,
veure el món que es torna blau
i allavors di el Rosari
pel tiran tot ombrejat,
que així tristes animetes
goig etern assoliran
(per això lloem en l'ombra
a Maria amb noms suaus).
I arribant a casa nostra
veure llum al finestrat
i saber que hi ha la taula
amb el seu parament blanc,
amb els plats de viu alegre
i amb el veiré de cristall.
I és gustosa l'entaulada
sota el llum, no sabent pas
si han restat les animetes
amb els grills a dins l'afrau
o s'acosten a la casa
per la fosca del pinar,
i ara passen el Rosari
(nostre obsequi recordant!),
perquè aquí siguem feliços
en el batre de la sang

i aixecant les copes clares
i en els besos nupcials.

VI

Déu nos dó la gosadia
de la sang independent
i aquesta ànima difícil
i aquest llavi mal content!
El corcò que posi ales,
serà estel al firmament.

Ah, en la fosca i pel guiatge
de la sola il·lusió,
caminar sense bandera
i varar sense timó,
estimar sense estimada
i servir sense senyó!

No hi fa res que solitaris
fem la via en els afraus.
Nostre temple és en els núvols.
S'emmiralla als gores suaus
— fins i tot ans de bastir-lo —
un seguici de palaus.

Vindrà un dia que nosaltres
serem lluny, sota l'oblit:
hi haurà amors en cases noves
i rosers en cada ampit,
i gent dolça que mediti
els secrets de l'infinit.

Però mentre Catalunya
dolorida va naixent,
Déu nos dó ser braç en l'aire
i la destra furient,
una pedra a la bassetja,
la bassetja dins el vent.

JOSEP CARNER.

TEXT DE LES CANÇONS

UN CLAVELL

Per un clavell só consirós
que entre les dents us resplendia;
deu-me el clavell, que té colors
d'aqueixa boca on ara nia.

Deu-me el clavell, amiga mia,
no per badat ni per flairós;
deu-me la flor de la folia,
arborament que ha estat amb vós.

Tota ma vida és fetillada
amb no sé quin malmirament
i d'un home, el pensament
sobta ma pensa emmetzinada.

Jo us occiria amb un coltell
si no em donàveu el clavell.

JOSEP CARNER.

CANÇÓ D'ENYORANÇA

Enyoro la vela lleugera,
el còdol blavis i lluent,
la vinya, la cala planera,
el núvol, la boira i el vent,
la corba suau de la platja
i la marinada frescal,
la barca que fuig de l'oratge
i aquell gallaret en el pal.
Enyoro la font amagada,
la branca menuda del pi,
la nuesa de la collada,
les herbes primes del camí,
els esbarzers i la caseta
i el degotig del rossinyol
i aquella costa dura i dreia
que va assecant-se sota el sol.
Enyoro el mar i la muntanya,
la feixa verda, l'herm grogós,
el remoreig de cada canya
en el camí silenciós
i aquella veu tan tèbia i clara
i els ulls tan purs dins de la nit
que fan el cel més ample encara
i més estelada la nit.

TOMÀS GARCÉS.

L'HOME QUE FA GIRAVOLTAR L'ESPASA

Aquest mati
passà damunt la porta de ma casa,
tot fent camí
l'home que fa giravoltar l'espasa.

Va reullant d'ací d'allí,
la sospita l'encen com una brasa
que no sap quin veí
l'ha de ferir.

Al fat implora, malaeix, pregunta
la dèria que l'empeny;
l'espasa és rovellada i no té punta
i l'home no té seny.

Fins en el cim que solitari llu
o al mig de la rossola tota rasa,
l'home va fent giravoltar l'espasa,
sol contra tots i sol contra ningú.

JOSEP CARNER

LA GINESTA

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve al temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta's regirava
furiosa al sol rient.
Jo la prenc per la cintura,
l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que'l cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a corre avall.

JOAN MARAGALL.

NO ET SÀPIGA GREU

No et sàpiga greu
el ser petiteta,
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu
que l'amor governa.
D'un res de llevar
s'en forma una arbrada;
d'un sol espurnic
s'en fa una foguera;
d'un trist gra d'encens
se n'omple una església...
No et sàpiga greu
el ser petiteta.

FRANCESC MATHEU.

CANÇÓ DE LA TEMPESTAT

Gotellada a l'empedrat,
horitzó llampeguejat,
tempestat!
I el vicari esparverat
i s'enfonsa l'envelat,
i tot va desguittat,
tempestat!

Cruix la biga i el terrat,
la vellarda s'ha senyat,
tempestat!
El paraigües s'ha esbotzat;
visca el xàfec descordat
que apaivaga el gos i el gat,
tempestat!

Tempestat, si t'hem cridat,
desensonya a l'ensonyat,
tempestat!
De bon grat o de mal grat
obre el cor enforrunyat,
ben obert de bat a bat,
tempestat!

JOSEP M. DE SAGARRA.

CANCONETES DE DÉU NOS DÓ

Déu nos dó ser catalans
que són gent d'anomenada
i millors que tot el món,
perquè són de fresca saba;
i millors que no els passats,
però amb una retirada.
Déu nos dó la nostra fe
i el senyar-se al trenc de l'alba,
l'aigua fina de les neus
i el pa ros de les quintanes.
Déu nos dó la vela al mar
i la cleda a la muntanya
i els diners de ben enllà
i l'amor de vora casa;
i la fi dins nostra llar
i amb la cara enriolada,
i que diguin: — Ara, mort,
quina imatge de son pare!
I si fama hem de guanyar,
que ens la doni el veïnatge,
i si tara hem de tenir,
Déu nos dó la nostra tara;
que si ve de tan endins,
farà goig un dia o altre.

II

Déu nos dó la companyia
de dos arbres a l'hivern,
l'ametller de tals de rosa
i, ple d'or, el taronger.
Dorm encara la figuera
sota un sol que tot ho encen.
Es la gran focatardana
de l'eixida i de l'hortet.
En el cim el pi vigila,
aquest sí que mai fal·leix;
la color té sempre jove
com la mar i com el cel.
Ai figuera casolana!
Ai el pi lliure en el vent!
He de dir, que el cor ho mana
(baldament us porti fe):
— Déu nos dó la companyia
de dos arbres a l'hivern:
l'ametller de tals de rosa
i, ple d'or, el taronger;

que allavors, com l'atzavara,
entre els dos ens aclofem;
una mosca brunz i passa;
si en el caire del coster
la torreta és tota blanca,
el seu blanc par que brunzeix:
— Ah, no és prou — hom endevina —
que frisi d'or el solei;
al lluny cal una percinta
que frisi tota d'argent,
entre una blancor de cases
i una blancor de barquets.

III

Déu nos dó un acabament
com aquest de l'any que fina.
Doll de flama de l'estiu
que ets enllà de nostra via,
a la punta dels rostolls
veig encara tes guspires.
Ara ve el sol de tardor
que és de bona companyia,
que camina poc a poc.
i s'atura quan camina.
Portaré un raïm sencer
a la porta de l'amiga.
Menjarem tot el raïm
asseguts damunt la llinda
abans que ens diguem un mot
o d'amor, o de renyina.
I enc que vinga la frescor
que al mig de la tarda es gira
i tremoli l'alt fullam
tot veient que el dia minva,
farem que duri el raïm
com si fos tota una vida.

IV

Déu nos dó la casa blanca
i el darrera soleiat,
dos rosers a la finestra

La entrada serà per invitació.

Queden reservades les llotges de pati i totes les llotges i localitats d'amfiteatre.

Els socis de l'**Orfeó Català** podran recullir la seva invitació, a la Consergeria del **Palau de la Música Catalana**, fins el dia 5 dels corrents, mitjansant acreditar la seva personalitat amb la presentació del títol de soci.

Palau de la Música Catalana

AUDICIÓ

d'obres originals del

Mestre Francesc Pujol

amb motiu de l'Homenatge que li tributen
els Orfeons de Catalunya

Cobla Barcelona

Andreua Fornells de Sayós

Mercè Plantada

Joan Gibert i Camins

Antoni Pèrez-Moya

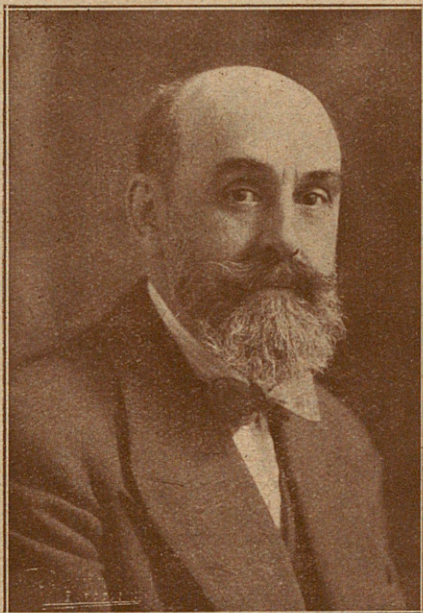
Joan Salvat

ORFEÓ CATALÀ

sots la direcció del

Mestre Lluís Millet

Diumenge, dia 7 de desembre de 1930
a les cinc de la tarda

Mestre Francesc Pujol

LA PAU NADALENCA

Per Nadal
cada ovella a son corral
i la pau a cada casa.
Potser neva, potser plou,
potser fa ventada rasa
i de fred la cara ens cou;
tant se vall
Que un alè primaveral
per les venes fa bullida
com si el maig fos arribat
i un bell sol per cada dia
dalt del cel fos arborat.

Oh Nadal, Sant Nadal!
Ets suau com una rosa,
ets joïós com un infant
i en fer bella tota cosa
ets la gràcia triomfant.

FRANCESC PUJOL.

SANT JORDI TRIOMFANT

LLEGENDA POPULAR

Bella princesa empresonada,
quin dol hi ha en el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
Dins de la torre desolada
ta gran bellesa veus marcir.
Un drac ferotge és a l'entrada
que t'urparà si vols sortir.
Tè la mirada tota encesa
de gelosia i de rencor.
No vol que't tingui ningú amor.
Finestra enfora si t'aboques
t'escup la fera el seu veri;
si amb els teus clans ajut invoques,
amb un bramul no ho deixa oir.
Bella princesa empresonada,
quin somnià en els temps d'abans,
quan de tots eres festejada
i els reis et feien besamans!
Mes si el passat l'esguard s'emporta,
el cor s'emporta l'avenir:
una clamor se sent prou forta
que la captiva pot oir.
Sembren cançons de la vellúria;
potser són himnes del present...
Es la remor de la boscúria
quan de nit passa un cop de vent...
O bé és l'onada quan arriba
portant al si la tempestat...
A dins del cor de la captiva

una esperança ha clarejat.
Es com després de la nit bruna
que'l sol s'aixeca resplendent
i la claró's llença tot d'una.
dins les tenebres del torrent.
Entre les boires lluminoses
veu la princesa el bell demà.
Quan els rosers s'omplin de roses,
blanc cavaller arribarà.
Nua l'espasa, braç, enlaire
devers el drac avença ardit.
Del primer cop esqueixa l'aire,
el segon cop l'hi enfonsa al pit.
Ja triomfant, la dama albira
i obra les portes diligent;
i mentre el monstre en terra expira,
surt la princesa resplendent.
Bella princesa alliberada,
com guspireja el teu mirar!
De nostra mare benamada
tens el posat i el bell parlar.
I ella, com tu, té l'alegria,
perquè, com tu, ha deixat el dol;
que la llegenda és profecia
i el cor li diu que Déu ho vol
que vingui l'hora pressentida
que la llegenda reviurà.
Quan els rosers treuran florida
la profecia es complirà.

JOSEP M. FOLCH I TORRES.

— Oh si tu vegessis
quin gall hi tinc jo!
A la cua hi porta
plomes de debó.
— Jo hi tinc tres gallines
i un riu imitat
amb paper de plata
que sembla vritat.
— A dintre una bauma
hi ha el naixement
i a fora hi ha l'àngel
que avisa la gent.
— Al meu ja s'obiren
per un caminet
els tres reis que vénen
poquet a poquet.
Oh quina alegria!
Ja van arribant.
Cal fels-hi la carta:
veiam què ens duran.

Nostre cor és ben feliç
cada any quan Nadal s'atança:
hi ha per tot un bell encis
que ens amara de gaubança.

NADAL DELS CAPTAIRES

Ai quin fred que fa!
Plou i neva dalt la serra.
Ai quin fred que fa!
Plou i neva també al pla.

Per amor de Déu
anem demanant almoïna.
Per amor de Déu,
de la Verge i del Fill seu.

Amb un mos de pa
pel bon temps un hom ja passa;
amb un mos de pa
pel bon temps ja es pot passar.

Mes quan fa tant fred
la misèria és molt més dura;
mes quan fa tant fred
apiadeu-se del pobret!

Pel temps nadalenc
tot cor endurit s'ablana;
pel temps nadalenc
tot cor és amorosenc.

Venturós Nadal
que la fam ens apaivagues!
Venturós Nadal
que pel pobre ets amical!

PROGRAMA

I

Per la Cobla Barcelona

Gloses de cançons populars catalanes

- I - Els fadrins de Sant Boi
- II - Els estudiants de Tolosa
- III - El maridet

Serenata lamentable d'un galan desdenyat Entremaliada (sardana)

II

Cançons per Na Mercè Plantada

Un clavell

Cançó d'enyorança

L'home que fa giravoltar l'espasa

La ginesta

No't sàpiga greu

Cançó de la tempestat

Cançons per N'Andreu Fornells

Cançonetes de Déu nos dó

- I - Déu nos dó ser catalans
- II - Déu nos dó la companyia — de dos arbres a l'hivern
- III - Déu nos dó un acabament — com aquest de l'any que fina
- IV - Déu nos dó la casa blanca
- V - Déu nos dó la companyia — de les fulles tremolant
- VI - Déu nos dó la gosadia — de la sang independent

Acompanyament al piano pel mestre Joan Gibert i Camins

III

Per l'ORFEÓ CATALÀ

La gata i en Belitre

El fill del Rei

Fum, fum, fum

Cantada de Nadal

cançons populars harmonitzades

Amb acompanyament d'orgue i de piano pels mestres Antoni
Pérez-Moya i Joan Salvat

Sant Jordi triomfant (poemet)

Amb acompanyament de cobla

FRANCESC PUJOL

Heus-aquí un home singular; una activitat continua, una forta intel·ligència i una ferma voluntat, tot al servei d'un noble sentiment de l'art que s'esplaia en les més diverses manifestacions del mateix.

Temperament d'artista i d'organitzador, les facultats i qualitats esmentades han fet d'ell un benemèrit de l'art musical de la nostra terra.

Molt agraïment li deu l'*Orfeó Català* per son mestratge en el cor, molt li deu la musicologia catalana; ell és un dels vers mestres de la nostra Coblà; del *Cançoner de Catalunya* n'és son seny ordenador i la *Germanor dels Orfeons* li té una gratitud sincera per sos treballs d'organització, sobretot pels realitzats en el gran Festival de l'Estadi.

El Concert-homenatge d'avui té el plé sentit del reconeixement de l'obra complexa i eficaç d'aquest home artista singular i de l'agraïment que li deu l'art musical de Catalunya. Són els nostres orfeons que l'han organitzat perquè ells són els íntims coneixedors de les seves activitats i són els que més han tingut ocasió d'observar la seva abnegació i intel·ligència. I a aquest homenatge se li ha donat per ambient l'obra artística del mestre, l'obra fruit del seu art i inspiració, la seva obra de creació musical.

Tota l'activitat d'en Pujol és moguda pel sentiment d'un ideal profundament catalanesc, que és el nord i guia de tota la complexitat dels seus treballs, però que està singularment i essencialment plasmada en la seva creació artística: en les seves mestriholes composicions per a Coblà, models de factura i d'instrumentació; en les seves composicions corals, cançons i cantades, tan interessants com fresques d'inspiració; en les seves excel·lents obres per a orquestra; en el seus *lieder*, tot noble i fort, tot d'un ver fons catalanesc i d'una factura justa i equilibrada al mateix temps que austera i digna, com pertoca a la indiosincràcia de la nostra raça.

Així en la festa d'avui s'honora l'home singular amb el fruit d'inspiració de l'ànima de l'artista, la qual és el secret nobilíssim que impulsa totes les seves activitats, que tan són en benefici del nostre art musical.

LLUÍS MILLET.

CANTADA DE NADAL

ENDREÇA

Volem cantà una cançó
— no hi ha molt que s'és dictada —
del Nadal del Redemptor,
que és diada assenyalada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

Té una gràcia el Sant Nadal,
que l'amor tota s'hi posa;
té la gràcia cordial
d'un infant com una rosa.

La rosa ens floreix al cor
si l'amor l'hi havem donada;
la gràcia esdevé tresor
d'alegria benaurada.

Joiós Nadal! Joiós Nadal!
Tot canta la glòria d'un Déu eternal!

NADAL PELS INFANTS

Nostre cor és ben feliç
cada any quan Nadal s'atança;
hi ha per tot un bell encís
que ens amara de gaubança.
El món s'omple de delícies
que enlluernen nostres ulls,
tot s'inonda de clarícies
i els rebosts són ben curulls
d'unes coses temptadores
que de lluny hem de flairar,
puix les mares, previsores,
no ens hi deixen arribar.
Mes per la santa diada
farem la pau amb escriure;
de pensà amb la gran taulada,
a tots la saliva ens creix.

ELS INFANTS I EL PESSEBRE

— Jo tinc un pessebre
més bonic que el teu!
— Jo hi tinc vint figures.
— Més n'hi ha en el meu.
— Al meu hi ha muntanyes
de fusta i cartró
— Al meu són de suro:
ja no hi ha millor.
— Jo hi tinc una casa
amb un pou davant.
— I jo una parella
de bous tot llaurant.

que l'Amor hi sia estat,
un peix d'or a la peixera
que fa molta netedat.
Una vella escaparata
i un bressol de l'any passat;
la cançó de Catalunya
dins la tendra fosquedat,
una Creu damunt la porta
— que el pecat sia esquivat —
i el tenir la roba estesa
com banderes del terrat.

V

Déu nos dó la companyia
de les fulles tremolant
i un camí de vora l'aigua
i la font sota el pollanç;
veure el cel que estorna pàl·lid,
veure el món que es torna blau
i allavors dí el Rosari
pel tiran tot ombrejat,
que així tristes animetes
goig etern assoliran
(per això lloem en l'ombra
a Maria amb noms suaus),
I arribant a casa nostra
veure llum al finestrall
i saber que hi ha la taula
amb el seu parament blanc,
amb els plats de viu alegre
i amb el veire de cristall.
I és gustosa l'entaulada
sota el llum, no sabent pas
si han restat les animetes
amb els grills a dins l'afrau
o s'acosten a la casa
per la fosca del pinar,
i ara passen el Rosari
(nostre obsequi recordant),
perquè aquí siguem feliços
en el batre de la sang

i aixecant les copes clares
i en els besos nupcials.

VI

Déu nos dó la gosadia
de la sang independent
i aquesta ànima difícil
i aquest llavi mal content!
El corcò que posi ales,
serà estel al firmament.

Ah, en la fosca i pel guiatge
de la sola il·lusió,
caminar sense bandera
i varar sense timó,
estimar sense estimada
i servir sense senyó!

No hi fa res que solitaris
fem la via en els afraus.
Nostre temple és en els núvols.
S'emmiralla als gores suaus
— fins i tot ans de bastir-lo —
un seguici de palaus.

Vindrà un dia que nosaltres
serem lluny, sota l'oblit:
hi haurà amors en cases noves
i rosers en cada ampit,
i gent dolça que mediti
els secrets de l'infinit.

Però mentre Catalunya
dolorida va naixent,
Déu nos dó ser braç en l'aire
i la destra furient,
una pedra a la bassetja,
la bassetja dins el vent.

JOSEP CARNER.

TEXT DE LES CANÇONS

UN CLAVELL

Per un clavell só consirós
que entre les dents us resplendia;
deu-me el clavell, que té colors
d'aqueixa boca on ara nia.

Deu-me el clavell, amiga mia,
no per badat ni per flairós;
deu-me la flor de la folia,
arborament que ha estat amb vós.

Tota ma vida és fetillada
amb no sé quin malmirament
i d'un home, el pensament
sobta ma pensa emmetzinada.

Jo us occiria amb un coltell
si no em donàveu el clavell.

JOSEP CARNER.

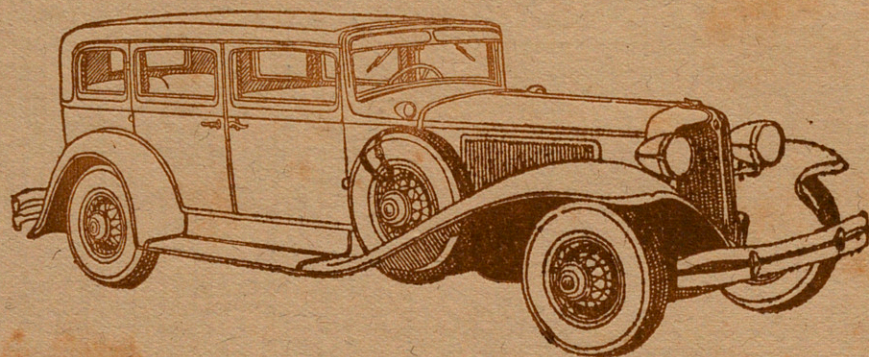
CANÇÓ D'ENYORANÇA

Enyoro la vela lleugera,
el còdol blavis i lluent,
la vinya, la cala planera,
el núvol, la boira i el vent,
la corba suau de la platja
i la marinada frescal,
la barca que fuig de l'oratge
i aquell gallaret en el pal.
Enyoro la font amagada,
la branca menuda del pi,
la nuesa de la collada,
les herbes primes del camí,
els esbarzers i la caseta
i el degotig del rossinyol
i aquella costa dura i dreta
que va assecant-se sota el sol.
Enyoro el mar i la muntanya,
la feixa verda, l'herm grogós,
el remoreig de cada canya
en el camí silenciós
i aquella veu tan tèbia i clara
i els ulls tan purs dins de la nit
que fan el cel més ample encara
i més estelada la nit.

TOMÀS GARCÉS.

CHRYSLER

OCHO EN LÍNEA

¡SILENCIOSO COMO UNA SOMBRA!

EL MEJOR DE TODOS LOS FAMOSOS

CHRYSLER

FRENOS HIDRÁULICOS EN LAS CUATRO RUEDAS

CAMBIO DE CUATRO VELOCIDADES

VELOCIDAD

CONFORT

LUJO

EXCLUSIVA PARA ESPAÑA Y TALLERES

S. E. I. D. A., S. A.: ESPRONCEDA, 38 Y 40

EXPOSICIÓN: AV. PI Y MARGALL, 14

Gráficas Reunidas, S. A. — MADRID

SOCIEDAD FILARMÓNICA DE MADRID

AÑO XXX

1930-1931

CONCIERTO XVIII

— 531 DE LA SOCIEDAD —

I

ALMA MOODIE

(VIOLÍN)

HANS ERICH RIEBENSAHM

(PIANO)

TEATRO DE LA COMEDIA

VIERNES 10 DE ABRIL DE 1931

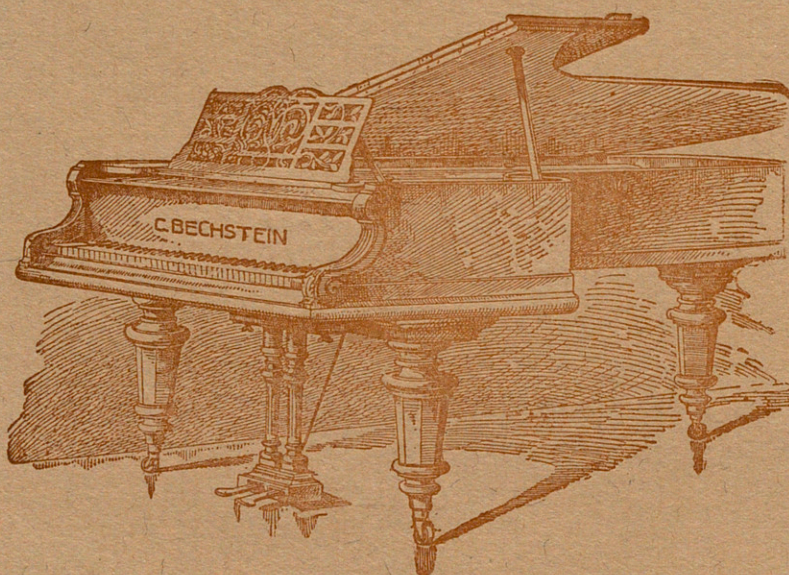
A LAS SEIS Y MEDIA DE LA TARDE

C. BECHSTEIN

BERLÍN

Son los pianos preferidos por los más inteligentes y por los eminentes concertistas Liszt, Rubinstein, Bulow, Moszkowsky, Wagner, Grieg, Saint-Saëns, Leoncavallo, Busoni, Sauer, D'Albert, Rislér, Rosenthal, Strauss, Debussy, Pachmann y otros grandes maestros de igual renombre.

Los primeros músicos del mundo prefieren los pianos Bechstein a cualquiera de sus similares, como podemos demostrar por sus autorizadas opiniones.

AGENCIA EXCLUSIVA

Casa HAZEN

Fuencarral, 55.

MADRID

El próximo concierto se celebrará en el teatro de la Comedia el lunes 13 de abril de 1931, a las seis y media de la tarde.

ALMA MOODIE

(VIOLÍN)

HANS ERICH RIEBENSAHM

(PIANO)

II

PROGRAMA

Sonata en <i>mi bemol</i>	STRAUSS.
Tres Sonatinas, op. 13.....	WEBER.
Sonata en <i>sol menor</i>	BACH.
Fantasia, op. 159.....	SCHUBERT.

DOLORS

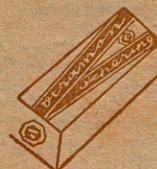
de cabeza, de muelas, y especialmente las molestias propias de la mujer, desaparecen rápidamente con

TUBO DE
10 y 20 TABL.

Veramon

que se distingue por:

la intensidad de su efecto antidoloroso, la inocuidad frente al corazón y riñones y por no producir sueño o sudores molestos.

Andante con variazioni. — La primera exposición del tema, en *fa mayor*, la hace el piano en la región central:

Consta de las dos partes tradicionales, cuyas repeticiones están nuevamente escritas, encomendando al violín la melodía que antes cantó el piano.

Las variaciones se suceden en este orden:

Primera. — Variado el tema por el piano sobre un apunte rítmico del violín.

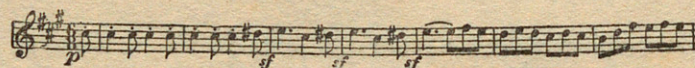
Segunda. — El violín, acompañado por el piano, varía el tema en una figuración constante de fusas.

Tercera: minore. — En *fa menor*, interviniendo los dos instrumentos como elemento melódico, y abandonando rara vez la figuración de semicorcheas.

Cuarta: maggiore. — Como en la exposición del tema, el piano canta y el violín reproduce después las dos partes de la melodía, que se desenvuelven ahora sobre un movido acompañamiento y con abundante ornamentación.

Coda. — Se inicia con un declamado en el piano, y prosigue mezclando con algún fragmento del tema nuevos apuntes melódicos, algunas veces en carácter de fantasía.

Finale. Presto. — El acorde inicial del piano, en *la mayor*, precede a la exposición de la primera forma del tema, presentado por el violín sobre un contrapunto del piano:

Proseguido por este instrumento con la adjunción de otro motivo en corcheas, va revistiendo diversas formas, siempre sobre un ritmo característico, la última de las cuales persiste con mayor duración.

Un breve episodio precede a la frase en *mi mayor*, cantada por el violín

y reproducida por el piano, tras la cual vuelve a aparecer de nuevo el primer tema, como base del período final de la exposición.

Todo el desarrollo se basa en él, pasando por distintas tonalidades y adoptando variadas formas.

La *reproducción* se inicia con mayor interés en el acompañamiento del tema; la frase anterior aparece ahora en *la mayor*, sin adquirir mayor amplitud.

En la *coda* sigue apareciendo siempre el primer tema, momentáneamente en *adagio*, terminando el tiempo con una nueva indicación del mismo.

CECILIO DE RODA.

SOCIEDAD FILARMÓNICA DE MADRID

AÑO XXX.—CONCIERTO XVIII

10 DE ABRIL DE 1931

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

SONATA para piano y violín, en *re mayor*,
núm. 306 del Catálogo Köchel MOZART.

- I. *Allegro con spirito.*
- II. *Andante cantabile.*
- III. *Allegretto.*

SEGUNDA PARTE

PARTITA en *re menor*, para violín solo..... J. S. BACH.

- I. *Allemande.*
- II. *Courante.*
- III. *Sarabande.*
- IV. *Gigue.*
- V. *Chaconne.*

TERCERA PARTE

SONATA para violín y piano en *la mayor*,
op. 47. (Dedicada a Kreutzer)..... BEETHOVEN.

- I. *Adagio sostenuto: Presto.*
- II. *Andante con variazioni.*
- III. *Finale: Presto.*

Descansos de quince minutos.

Piano BLÜTHNER

ALMA MOODIE

Esta insigne artista, una de las más prodigiosas violinistas contemporáneas, nació el año 1900 en Brisbane (Australia). Hija de padre escocés y madre irlandesa, vino a Europa el 1907, estableciéndose en Bruselas, en cuyo Conservatorio estudió durante tres años. En 1910 conquistó el primer premio, del que se le hizo entrega en acto solemnizado con los mayores honores. Continuó allí sus estudios con Thomson e Isaye, hasta el comienzo de la guerra. Al finalizar ésta marchó a Holanda, donde prosiguió sus trabajos y perfeccionamiento artístico con Carlos Flesch.

Desde 1920 viene recorriendo Europa en ininterrumpida *tournee* de conciertos, aclamada por los más inteligentes públicos y por la crítica profesional, que unánimemente proclama y difunde su fama de maravillosa concertista.

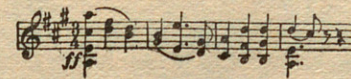
Es la tercera vez que actúa en nuestra Sociedad.

HANS ERICH RIEBENSAHM

Este distinguido pianista nació en Königsberg (Prusia) en 1906. A los quince años se trasladó a Berlín, donde siguió sus estudios con Leonid Kreutzer y Artur Schnabel. A partir del entusiástico éxito de su *début* en aquella capital se considera a este artista como uno de los más sobresalientes pianistas de la actual juventud alemana.

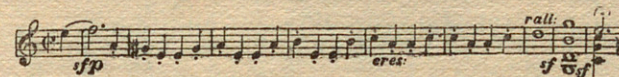
En los conciertos X y XI de nuestro año social XXIV, colaboró también en la actuación de esta misma violinista.

Adagio sostenuto. Presto. — Adagio sostenuto: La introducción comienza en el violín a solo, fortísimo, en *la mayor*,

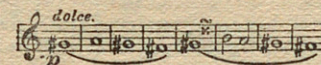
respondiendo el piano a la frase anterior y prosiguiendo con la intervención de los dos instrumentos hasta detenerse en un calderón.

Presto. — El violín, acompañado por el piano, inicia el primer tema, en *la menor*:

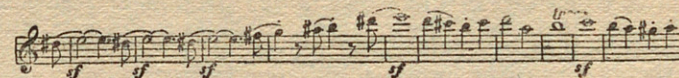

Repite el piano la frase precedente, sustituyendo el calderón por una cadencia, y prosigue el desarrollo del tema, enlazándose con el episodio de transición, siempre fuerte, con su constante dibujo arpeggiado.

El segundo tema lo canta el violín, *dolce*, en *mi mayor*, sobre los tranquilos acordes del piano,

quien reproduce la frase anterior, seguida de un agitado pasaje, fuerte, que conduce a la segunda parte del tema, iniciada por el piano a solo, en *mi menor*:

Prosigue el violín esta segunda parte, seguida del período final de la exposición.

Todo el principio del desarrollo se basa en la segunda parte del segundo tema, cuyo motivo reviste diversas formas, hasta aparecer melódicamente, cantado por el violín en *re bemol*.

De ahí en adelante los motivos que intervienen se desarrollan con mayor libertad, desviándose cada vez más de los apuntados en la exposición.

Una iniciación del primer tema en *re menor* precede a la nueva exposición del mismo en su tonalidad primitiva, algo alterado; el episodio de transición prepara la entrada del segundo tema con sus dos partes en *la mayor* y *la menor*, respectivamente, prolongándose el período final con extensión mayor.

En la *coda*, de bastantes proporciones, intervienen los elementos del primer tema mezclados con otros nuevos apuntes siempre melódicamente.

amico R. Kreutzer, Membro del Conservatorio di musica di Parigi, Primo Violino dell' Accademia delle Arti, e della Camera Imperiale, per L. van Beethoven. Opera 47. La obra fué acogida por el *Allgemeine Musikalische Zeitung* con el juicio siguiente: «Es preciso estar dominado por una especie de terrorismo musical, o sugestionado por Beethoven hasta la ceguera, para no ver aquí la prueba de que el capricho es la única norma que guía a este compositor. Esta *Sonata* está escrita para dos virtuosos capaces de vencer toda especie de dificultades... Un *presto* efectista, un *andante* original y bello con variaciones sumamente extrañas, y luego otro *presto*: la más rara composición para ser ejecutada bajo la influencia del grotesco mayor.»

Las interpretaciones y comentarios a que ha dado lugar son innumerables. Entre los últimos merece citarse el de Chantavoine: «El estilo concertante significa aquí un diálogo animado, una especie de torneo oratorio entre el piano y el violín. El primero y tercer tiempos son un verdadero cuerpo a cuerpo entre los dos instrumentos, pues mientras en las otras *Sonatas* las respuestas se desenvuelven ordinariamente en una cómoda elegancia, aquí se precipitan como las de dos adversarios que cruzan sus espadas.» De las primeras, ninguna tan conocida como la de Tolstoi en su célebre novela *La sonata dedicada a Kreutzer*, cuando, al hablar de los efectos de la música, hace decir al protagonista de su obra: «La música me transporta inmediatamente al estado de ánimo en que se hallaba el que la escribió: me confundo con su alma, y paso con él de un estado a otro.» Y luego, al hablar del primer tiempo: «Obra sobre mí de una manera increíble. Parece como si surgieran en mi interior nuevos sentimientos, nuevas virtualidades que antes ignoraba.» «Ah, sí... Ni remotamente como vivía y pensaba antes... «Así debe vivirse», me dice una voz desconocida que llega al alma... Aquella música me transportaba a un mundo nuevo en el que los celos no tenían cabida, y creía que era necedad hasta pensar en ellos.»

El *primer tiempo* es el culminante de la obra. Desde la noble introducción se anuncia esa fuerza enérgica, impetuosa, avasalladora, que como un torbellino arrastra durante todo el tiempo. Hay en él una voluntad tan dominadora, una pasión tan dramática y arrebatada, que más parece un episodio de vida que un tiempo de sonata.

El tema del *andante*, con su casta expresión de tranquilidad, virginal y serio, como dice Marx, se desarrolla en una serie de variaciones que, aunque miran principalmente al virtuosismo, dejan al tema en su ambiente de serena pureza. Sólo la tercera variación, la dolorosa, parece animarlo con un nuevo espíritu. La *coda* se extiende con amplia libertad.

Como antes se indicó, este *final* lo era primitivamente de la *Sonata en la*, op. 30, núm. 1. Beethoven lo encontró demasiado largo y brillante para aquella obra, escribió el que actualmente figura en ella, y aprovechó éste, quizá apremiado por la falta del tiempo, para la *Sonata* actual. Así se explica que esté tan lejos del ambiente expresivo de los tiempos anteriores y que mire más al juego sonoro que a la intensidad expresiva. El tema principal impera en todo él; sólo el segundo tema (más bien una frase) trae como la bocanada de un espíritu más elevado.

PRIMERA PARTE

Wolfgang A. MOZART

Nació en 1756 (Salzbourg). — † en 1791 (Viena).

Sonata en re menor, núm. 306 del C. K.

La mayor parte de las *Sonatas* para violín y piano, de Mozart, fueron escritas a petición de amigos suyos para ser ejecutadas en la intimidad. Las grandes damas de aquella época acostumbraban a tocar el piano acompañadas en el violín por sus maestros, y al insaciable deseo de ejecutar obras nuevas responde la inmensa mayoría de las que se produjeron por entonces. Por eso, generalmente, no existía en ellas ni gran profundidad de expresión ni dificultades de mecanismo, predominando, en cambio, la belleza de la línea melódica y el encanto de las inflexiones armónicas, elementos ambos muy de acuerdo con el gusto y las aptitudes de los ejecutantes.

Según Wyzewa, la *Sonata en re* fué escrita en París, entre julio y septiembre de 1778. Corresponde, por tanto, a la época brillante mozartiana que los biógrafos del maestro denominan París-Mannheim-Munich. Las obras de este corto período acusan en el compositor un enorme progreso, adquieren un mayor y más sabio desarrollo, y la elaboración temática sustituye al prurito de la virtuosidad.

SEGUNDA PARTE

Joann Sebastián BACH

Nació en 1685 (Eisenach). — † en 1750 (Leipzig).

Partita en re menor.

Entre los violinistas alemanes del tiempo de Bach era frecuente el empleo del violín como instrumento armónico, estudiando y familiarizándose con el uso frecuente de las dobles cuerdas y con la ejecución polifónica de las obras. De Bruhns, célebre discípulo de Buxtehude, se cuenta que tocaba en su violín fugas y otras composiciones a varias partes, sentado ante el órgano, y ejecutando el bajo con los pies en los pedales de ese instrumento. Esta costumbre por el dominio de la técnica del violín fué la que dió origen a la composición de las tres

Sonatas y tres *Partitas* o *Suites* de Bach para violín solo, aunque frecuentemente se da el nombre de *Sonatas* a estas seis obras, y así figuran en el *Catálogo Temático* de Peters. Se diferencian, sin embargo, unas de otras por la naturaleza de los tiempos que las integran: la *Partita* viene a ser sinónimo de *Suite*, y está compuesta de diferentes números sobre ritmos de danzas de la época, siempre precedidos de un preludio, y escritos todos en la misma tonalidad.

Unas y otras fueron compuestas en Cöthen hacia 1720; pero no se publicaron hasta 1802. En 1854 hizo Roberto Schumann una nueva edición de ellas, agregándoles el erudito y adecuado acompañamiento de piano con que alguna vez se ejecutan.

Alberto Schweitzer, en su preciosa monografía sobre Bach, se expresa así, hablando de estas obras: «Encanta leerlas, tocarlas y oírlas; cada vez que se estudian de nuevo, descúbranse desconocidas bellezas. Son como la revelación de todos los recursos expresivos del violín.»

La *Partita* en *re menor*, prodigiosa concepción del memorable maestro, se ejecuta hoy por segunda vez completa en nuestra Sociedad. La célebre *Chacona*, tipo fundamental de esta clase de composiciones, que descuella entre todas las escritas por los grandes compositores del siglo XVIII (Haendel, Couperin, Gluck, etc.), caracterizada por la obstinada reaparición del tema (veintinueve veces) hábilmente variado para que no produzca el más leve cansancio, ha sido ya interpretada en su forma original en siete de nuestros conciertos, y últimamente en nuestra sesión musical del 29 de diciembre del pasado año, transcrita para cuarteto de cuerda.

TERCERA PARTE

Ludwig van BEETHOVEN

Nació en 1770 (Bonn). — † en 1827 (Viena).

Sonata en la mayor, op. 47.

A fines del siglo XVIII llamaba extraordinariamente la atención del mundo musical en Londres por su ejecución, de inusitada valentía, un violinista mulato, llamado por unos *el Príncipe Africano*, considerado por otros como descendiente de un príncipe indio, que a los diez años de edad tocaba el violín con una limpieza, una facilidad, una ejecución y una sensibilidad raras de encontrar en un muchacho de sus pocos años: era George Polgreen Bridgetower, cuya vida ha sido casi completamente aclarada en un reciente estudio publicado en el *Musical Times* sobre las iniciales F. G. E. (F. G. Edwards). En 1802, cuando la fama de Bridgetower rayaba en el apogeo, solicitó un permiso del Príncipe de Gales para visitar a su madre, que residía en Dresde. De Dresde marchó a Viena, don-

de bien pronto hizo amistad con Beethoven, quien ofreció escribirle una obra para que la estrenara en un concierto que habían de dar los dos. Hasta las once del día en que el concierto se celebró (24 de mayo de 1803, probablemente), no estuvo terminada la composición. Ries refiere que Beethoven lo mandó llamar a las cuatro y media de la mañana para que pusiera en limpio la parte de violín del primer tiempo de esta *Sonata*, y que en la partitura apenas si estaba indicado lo que él había de tocar. El *andante* con variaciones no lo terminó Beethoven hasta momentos antes del concierto, y Bridgetower tuvo que tocar su parte mirando al casi ilegible manuscrito del compositor. En cuanto al *final*, había sido hecho en época anterior, como último tiempo de la *Sonata* en *la*, op. 30, núm. 1. Bridgetower relata de esta manera un curioso incidente ocurrido en el único ensayo que pudieron hacer: «Cuando acompañaba a Beethoven en el ensayo del *presto*, al llegar al primer calderón hice en el violín una cadencia análoga a la que el piano hace después. Beethoven se levantó, me abrazó, y diciendo: «¡Otra vez, mi querido muchacho!», dejó puesto el pedal para sostener el acorde. La expresión que Beethoven daba al *andante* era tan pura como la que caracterizaba sus tiempos lentos; el público, impresionado por ella, pedía siempre una segunda audición.»

Otro violinista de esta época refiere otro dato curioso sobre esta *Sonata*: «Bridgetower me contó — dice en una carta a su editor — que, cuando Beethoven la compuso, escribió en el manuscrito la dedicatoria a Bridgetower; pero que después rompieron sus relaciones a consecuencia de una mujer, y que Beethoven entonces la dedicó a Kreutzer (un hombre a quien nunca había visto).»

Esta última parte no es completamente cierta, según se deduce de una carta del compositor al editor Simrock, de Bonn, fechada en Viena a 4 de octubre de 1804. En ella le insta a que publique la *Sonata* cuanto antes, y añade: «Si me dice para cuándo estará lista, le enviaré una breve carta para Kreutzer, que acompañará usted al ejemplar que le envíe. Este Kreutzer es un artista bueno, digno de ser amado, que durante su estancia aquí me fué muy simpático. Sus modales sin afectación son más de mi gusto que todo lo *extérieur* o *inférieur* de la mayor parte de los *virtuosi*. Como la *Sonata* está escrita para un ejecutante de primera línea, la dedicatoria a él no puede estar más indicada. Aunque él y yo estamos en correspondencia (yo le escribo una vez al año), espero que no sabrá nada hasta el momento oportuno.»

Kreutzer no hizo caso alguno de esta dedicatoria. Berlioz refiere que nunca quiso tocar el célebre violinista la *Sonata* ni incluirla en ningún programa de sus conciertos; dicho que quizá parecería exagerado, dada la animosidad de Berlioz contra Kreutzer, de quien habla despiadadamente cuando relata sus oposiciones al premio de Roma, y los cortes que Kreutzer, director, hacía en la *Segunda sinfonía*, de Beethoven, si esta circunstancia no estuviera comprobada por Lenz.

La primera edición se publicó con el título *Sonata per il Pianoforte ed un violino obbligato, scritta in uno stilo molto concertante, quasi come d' un Concerto Composta e dedicata al sou*

Biblioteca Musical Circulante

Préstamo domiciliario de los fondos de la BIBLIOTECA MUSICAL CIRCULANTE del Ayuntamiento de Madrid. Más de cuatro mil títulos. Partituras de todo género: Enseñanza, piano y otros instrumentos. Música de cámara, obras sinfónicas, ópera, zarzuela y opereta. Partituras de estudio y de bolsillo. Música antigua, moderna y avanzada.

Dirección: Plaza de la Constitución, 3. De diez y media a una. Martes, jueves y sábados.

Servicio enteramente gratuito. Catálogos impresos.

NOTES AL PROGRAMA

SCOTT, Cyril — Aquest notable músic anglès nascut a Oxton en 1879, és, encara, imperfectament conegut aci. Les seves composicions són nombroses, i entre elles es compten diverses òperes, un ballet, obres corals, música orquestral, música "da Camera" i cançons i obres per a piano, que són les que més han popularitzat el seu nom.

La música de C. Scott es caracteritza particularment en la primera època del compositor per l'originalitat de l'harmonia i per la vida intensa que hi pren l'element rítmic, que es presenta sempre enriquit amb fórmules imprevistes i renovades amb fèrtil imaginació.

MOMPOU, Frederic — Es ben conegut aquest compositor català, el prestigi del qual, ben fonamentat primerament a París, es pot dir que és avui universal. La major part de les composicions de Mompou són per a piano i en aquest aspecte s'ha revelat el nostre artista amb una originalitat sorprenent. Es fill, sens dubte, de l'impressionisme, però hom troba en la seva música una aportació personal de rara qualitat.

Molt justament ha estat dit de Mompou que és un poeta del piano. Un poeta refinadíssim, en efecte, d'una sensibilitat prodigiosa que en revelar-se a través de les pàgines tan admirablement polides de «Cants màgics», «Charmes» dels «Suburbis», «Escenes d'infants» etc. se'ns imposa amb irresistible suggestió.

GODARD, Lluís Pau Benjamí — El nom d'aquest compositor francès, nascut a París l'any 1849 i mort a Cannes, en 1890, no figura gaire en els programes de concert. Es injust, però, l'oblit en què hom el té. L'obra de Godard, representa en el moment en què fou creada, una aportació gens negligible i moltes de les seves composicions poden desvetllar un innegable interès. En la música de Godard cal remarcar com una qualitat de les més característiques la franca expansió de la melodia, que és sempre elegant i palesa una gran inventiva.

CURS XI — CONCERT XC

LLUÍS MILLET
VIOLONCEL

PAU J. BARTULÍ
PIANO

TEATRE FORTUNY

Dijous, 31 de març de 1932.

::

A LES DEU DE LA NIT.

GRÀFICS NAVAS - REUS

LLUÍS MILLET I FARGA

Violoncel·lista, nat a Corfú en 1911. Fill de pares catalans i nebot de l'il·lustre director de l'Orfeó Català i de l'Escola Municipal de Música, En Lluís Millet i Pagès.

Inicià els estudis amb Gaspar Cassadó; en absentar-se de Barcelona aquest gran artista català, per emprendre les «tournées» que tants d'èxits li han valgut, el jove Millet s'acollí al mestratge de la professora Sra. Vidal de Capdevila.

L'any 1927 En Millet guanyà, per unanimitat del jurat, que presidi el Mtre. Pau Casals, el «premi Parramon». Dos anys més tard i també per unanimitat del tribunal presidit pel Mtre. Lamote de Grignon, obtingué la beca de la Diputació de Barcelona, la qual li permeté de completar la seva educació musical a l'Escola Normal de Música de París.

Ha donat diversos recitals a la capital francesa, amb el millor èxit de públic i de crítica.

PAU J. BARTULÍ

Per la nostra ASSOCIACIÓ el concert d'avui constitueix ensems un goig i una honor, per tal com Pau J. Bartulí, l'amic dilecte i artista meritíssim, ve a actuar a Reus després d'haver acomplert la seva màxima aspiració de consagrar-se per enter a la música. L'amateur que tots coneixíem i admiràvem, se'ns presenta avui aureolat d'un prestigi professional conquerit en repetides actuacions felicíssimes, sancionades amb merescuts elogis pels públics més intel·ligents de Catalunya.

Pels reusencs, el nom de Pau J. Bartulí evoca forçosament la figura del malaguanyat Mtre. Guinart, que fou el seu primer professor de música. Després, el nostre pianista es traslladà a les Escoles Pies de Sarrià, on prosseguí els seus estudis amb el Mtre. Vallvé; més endavant cursà l'Harmonia amb el Mtre. Cumelles Ribó i la Pedagogia amb el Mtre. J. Gibert Camins. Encara, perfeccionà el seus estudis pianístics amb el concertista Alexandre Ribó.

Pau J. Bartulí s'ha dedicat amb especial preferència a la música Da Camera i últimament formà part del "Trio Guerin".

Del temps que En Bartulí va residir entre nosaltres, resta encara el gran record del "Quartet Beethoven" que integraven amb ell els nostres benvolguts consocios Francesc Vergés, Marian Grases i Joan Cogul, l'actuació del qual constituí un seguit d'èxits.

PROGRAMA

I

TOCATA. FRESCOBALDI - CASSADÓ
CONCERT. DVORÁK

ALLEGRO, ADAGIO, FINALE.

(violoncel i piano)

II

RONDÓ CAPRITXÓS MENDELSSOHN
NOCTURN *fa diesi* CHOPIN
SOMNI D'AMOR.. .. . LISZT
VALS CYRIL SCOTT
CANÇÓ i DANSA n.º 1. MOMPOU
MASURCA n.º 4.. .. . GODART

(piano)

III

SET VARIACIONS

SOBRE UN TEMA DE MOZART BEETHOVEN
L'ABELLA.. .. . SCHUBERT
HABANERA RAVEL
TARANTEL·LA POPPER

(violoncel i piano)

PREUS DE LES LOCALITATS

Sense entrada

Llotges pati	Ptes. 40.—
» amfiteatre	» 35.—

Amb entrada

Sillons pati i amfiteatre	Ptes. 8.—
Circulars pati	» 6.—
Graderies pati.	» 4.—
Setis galeria primer rengle	» 4.—
» » segon a cinquè rengle »	» 3.—
Entrades generals	» 2.—

AVIS : Es venen localitats al magatzem de música UNION MUSICAL CASA WERNER Passeig de Gràcia, 54 de 4 a 7 tarda, i el dia del concert a la guixeta del Palau.

Palau de la Música Catalana

Dissabte 7 d'Octubre a les 10 de la nit

RECITAL UNIC

per la il·lustre mezzo soprano russa

ELENA SADOVEN

del Gran Teatre del Liceu, Opera i Opera Comique
de Paris i Scala de Milan

Pere Vallribera

pianista

CONCERTS CATALONIA

Elena Sadoven

Poques artistes com Elena Sadoven, l'eminent mezzo sopran russa, reuneixen tantes qualitats per triomfar, per emocionar i per desencadenar l'entusiasme dels auditoris més diversos. Veu de bell timbre, potent i dúctil, exquisida dicció, istil variat i ecléctic, poder de suggestió, repertori selecte, talent, musicalitat, entusiasme interpretatiu, gràcia, dramatisme, passió. Aixó es Elena Sadoven, un ànima que vibra musicalment amb els més variats aspectes.

PROGRAMA

I

Cançó Georgiana.	.	.	.	.	<i>Rachmaninoff</i>
3. ^a Cançó de "Lel"	.	.	.	.	<i>Rimsky Korsakoff</i>
Cançó Oriental	.	.	.	.	»
Flor de neu.	.	.	.	.	<i>Gretchaninoff</i>
El somni	.	.	.	.	<i>Glazunoff</i>
Gopak	.	.	.	.	<i>Mussorgsky</i>

II

El capvespre.	.	.	.	.	<i>Strauss</i>
Amor de joventut.	.	.	.	.	<i>Schumann</i>
La rosa i el lliri	.	.	.	.	»
Plaer d'amor	.	.	.	.	<i>Martini</i>
La Cabellera	.	.	.	.	<i>Debussy</i>
Qui vol la gitaneta	.	.	.	.	<i>Paisiello</i>

III

El majo discreto	.	.	.	.	<i>Granados</i>
Paño murciano	.	.	.	.	<i>J. Nin</i>
Cant dels ocells	.	.	.	.	»
Jota	.	.	.	.	<i>Falla</i>
Seguidilla	.	.	.	.	»
Vito	.	.	.	.	<i>J. Nin</i>
Lo que't diria	.	.	.	.	<i>Morera</i>

1.ª Excursión 2.ª Excursión

6 25 Salida NIMES por la mañana.
 Llegada BARCELONA al anochecer.

PRECIO:

Pesetas 1090

POR PERSONA

Viajes "International Express"

se reserva el derecho de alterar
o suprimir alguna de las etapas
por causas del mejor servicio
a juicio propio de la Dirección.

Es necesario el visado alemán
y austriaco en el pasaporte.

ORGANIZACIÓN TÉCNICA:

Viajes "International Express"

Plaza Cataluña, 8 Teléfono 18974 - BARCELONA

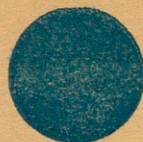
Cincuentenario

de

WAGNER

1933

Dos excursiones
en Autocar-Pullman
para asistir a los
Festivales de Bayreuth,
patrocinados por
la **Associació**
de **Música de Cámara**
de **Barcelona**

Pasando con estas excursiones por los Alpes, Suiza, Tirol Austriaco, Baviera, La Selva Negra alemana y los Vosgos franceses, puede decirse que se atraviesan las regiones de paisajes más pintorescos de Europa.

En Bayreuth, la "Meca" Wagneriana, se asistirá a las representaciones de las Operas «LOS MAESTROS CANTORES DE NUREMBERG» y «PARSIFAL».

Nuremberg la evocadora ciudad medioeval habrá sido visitada el día anterior al de la representación de «Los Maestros Cantores».

1.ª Excursión	2.ª Excursión		
22 Julio	10 Agosto	Salida	BARCELONA.
		Llegada	NIMES al anocheecer.
23 »	11 »	Salida	NIMES.
		Llegada	CHAMBERY al anocheecer.
24 »	12 »	Salida	CHAMBERY, <i>Ginebra</i> y bordeando el Lago Léman se llegará a <i>Lausanne</i> para almorzar y visitar la ciudad.
		Llegada	Por la tarde visita de <i>Berna</i> , y INTERLAKEN al atardecer.
25 »	13 »		INTERLAKEN.
			Día libre Excursión facultativa a la Jungfrau.
26 »	14 »	Salida	INTERLAKEN - <i>Lucerna</i> . Visita de la población y al anocheecer
		Llegada	FELDKIRCH (Tirol Austriaco).
27 »	15 »	Salida	FELDKIRCH por la mañana atravesando el Arlberg y la ideal región tirolesa.
			Almuerzo y visita de <i>Innsbruck</i> . A última hora de la tarde
		Llegada	MUNICH.

1.ª Excursión	2.ª Excursión		
28 Julio	16 Agosto		MUNICH.
			Día libre para visitar la típica capital de Baviera.
29 »	17 »	Salida	MUNICH para almorzar en NUREMBERG. Tarde libre para visitar la población.
30 »	18 »	Salida	NUREMBERG
			Para almorzar en BAYREUTH. Tarde libre. Representación de «LOS MAESTROS CANTORES DE NUREMBERG». (Asistencia facultativa).
31 »	19 »		BAYREUTH.
			Día libre. Excursiones facultativas por los alrededores de BAYREUTH. Representación de «PARSIFAL». (Asistencia facultativa).
1 Agosto	20 »	Salida	BAYREUTH por la mañana.
		Llegada	TITISEE (Selva Negra) al atardecer.
2 »	21 »		TITISEE. Mañana libre. Por la tarde excursión a FREIBURG admirando las bellezas de la Selva Negra.
3 »	22 »	Salida	FREIBURG hacia COLMAR y
		Llegada	BELFORT a través del Ballón d'Alsace, por la maravillosa ruta de los Vosgos.
4 »	23 »	Salida	BELFORT por la mañana y
		Llegada	LYON por la tarde.
5 »	24 »	Salida	LYON por la mañana pasando por <i>Vienne</i> , <i>Pont de l'Isere</i> , <i>Valence sur Rhone</i> , <i>Orange</i> , <i>Avignon</i> y
		Llegada	NIMES al atardecer.

TERCER CONCERT

DIJOUS, 18

PRIMERA PART

Fantasia i Fuga Bach-Liszt
Prelude, Choral et Fugue Cesar Franck

SEGONA PART

IBERIA	{	Almería ..* Albéniz
		El Puerto »
		Rondeña »
		Lavapiés... .. »

TERCERA PART

Carillons dans la baie
(Caprice imitatif) L. Vuillemin
L'île joyeuse Debussy
Mazurka Chopin
Balada en la bemol »
Marxa militar Schubert-Tausig

:: PALAU DE LA
MUSICA CATALANA

SEGON CONCERT DE PIANO PER A. RUBINSTEIN

Dimarts, 16, de decembre
de 1919. A dos quarts de
deu del vespre. ::

AQUESTOS PROGRAMES

interpretats pel mateix

ARTUR RUBINSTEIN

podrà V. tornar a sentir-los a casa seva,
adquirint un meravellós

Duo-Art, Pianola, Piano eléctrico

de la THE AEOLIAN, C.º

amb els rotlles RECORD impresionats
per aquest y altres artistes famosos.
Demostració práctica a la

SALA AEOLIAN

on será vosté plenament convençut

Demani detalls a la Casa

PAUL IZABAL

Passeig de Gracia, 35 : Tel. 1,890 A

Sucursal: Bonsuccés, 5 : Tel. 4,343 A

PROGRAMA

DIMARTS, 16

PRIMERA PART

Carnaval, op. 9 Schumann

(Scènes mignonnes sur quatre notes)

Préambule, Pierrot, Arlequin, Valse noble, Eusebius, Florestan, Coquette, Réplique, Papillons, Lettres Dansantes, Chiarina, Chopin, Estrella, Reconnaissance, Pantalon et Colombine, Valse allemande, Paganini, Aveu, Promenade, Pause, Marche des «Davidsbundler», Contre les Philistins.

SEGONA PART

Barcarola Chopin

Dos Estudis »

Balada en "sol" menor... .. »

Nocturn »

Polonesa, op. 53 »

TERCERA PART

Navarra Albéniz

Lotus Land Cyril Scott

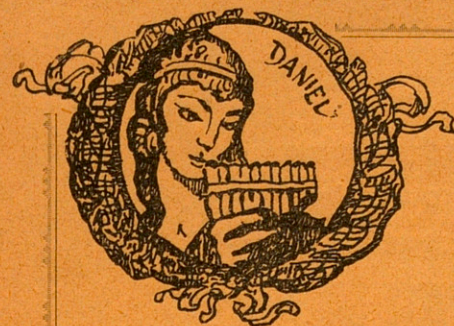
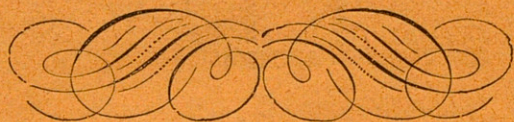
Valses nobles et sentimentales Ravel

Nocturn Liszt

Marxa turca Beethoven-
Rubinstein

PREUS de les localitats

PESSETES			
Llotges prosenis pati.....	amb 6 seients		30
»	» amfiteatre » 6 »		30
»	pati	» 5 »	25
»	»	» 6 »	30
»	»	» 10 »	50
»	amfiteatre.....	» 4 »	15
»	»	» 7 »	26'25
Butaques pati			5
»	amfiteatre, 1. ^{er}		3'75
»	» 2. ^{on}		2'50
»	» laterals.....		2'50
Entrada passeig, laterals			2'50
ENTRADA GENERAL			1'50

Colisevm

Única audició a Barcelona
pel famós pianista

Artur RUBINSTEIN

DIUMENGE, 9 de Gener de 1927
a les 11 del matí

"Sociedad Musical DANIEL, s. a." Madrid-Barcelona

Rubinstein és de sobres conegut per a què calgui una nova presentació de la seva personalitat musical.

Rubinstein ha sigut consagrat com el més esplendorós intèrpret de Chopin, Albéniz, Granados i Falla, en tota l'Europa i Amèrica, on s'esgoten les localitats al sol anunci d'una audició seva.

Rubinstein és un gran suggeridor de fondes emocions estètiques; és el pianista que commou i apassiona.

No deixeu **Rubinstein** en aquest de sentir recital del propvinent diumenge dia 9 a les 11 del matí al Coliseum, i que per manca de temps serà l'únic que donarà a Barcelona.

PROGRAMA

I

SONATA en fa menor, op. 57
(*Appassionata*) **BEETHOVEN**
Allegro assai.
Andante con moto.
Allegro ma non troppo. Presto.

II

EL ALBAICÍN **ALBÉNIZ**
NAVARRA »
CÓRDOBA »
CANÇÓ E DANZA **MONPOU**
DANZA DEL MIEDO (del Amor Brujo) **FALLA**
FARRUCA (El Sombrero de tres picos) »
DANZA RITUAL DEL FUEGO (del Amor Brujo) »

III

BARCAROLA **CHOPIN**
DOS MAZURKAS »
RAPSODIA HÚNGARA, n.º 12 **LISZT**

C
A
R
M
E

G
O
M
B
A
U

I
S
A
B
E
L
M
A
R
T
I

C
O
L
I
N

M
E
S
T
R
E

S
A
B
A
T
E
R

ELS ARTISTES CATALANS A L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

ISABEL MARTI COLIN, pianista; CARME GOMBAU, sopran, tan aplaudides en el IV concert de l'ORQUESTRA PAU CASALS pendran part en el vinent concert d'aquesta "Associació", conjuntament amb l'ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA, dirigida pel mestre JOSEP SABATER, per a la interpretació de les llurs admirables creacions: "Concert n.º 3", Beethoven, piano i orquestra; Aries de "Les noces de Figaro" i "Cosi fan tutti", Mozart, "Freischutz", Weber, etc. També en programa, l'obertura de "Don Joan", Mozart, i el magnífic "Concerto", de F. E. Bach, orquestra sola.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

46, Via Laietana - Telèfon 17798

CURS 1932 - 33 - XX Aniversari

Octubre: Festival Manuel de Falla (realitzat).

Novembre: ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA.
Isabel Martí Colin, piano.
Carme Gombau, cant.

Desembre: Jacques Thibaud, violí.
Tasso Janapoulo, piano.
Alexandre Uninsky, piano.

Gener: ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE PARIS, dirigida pel famós
Pierre Monteux (dos concerts, únics a Barcelona).
Nadia de Clery, cantatriu.
François Lang, piano.
Jelly d'Aranyi, violí.
Ethel Hobday, piano.

Febrer: ORCHESTRE FEMENIN JANE EVRARD, DE PARIS (únic concert a Barcelona).

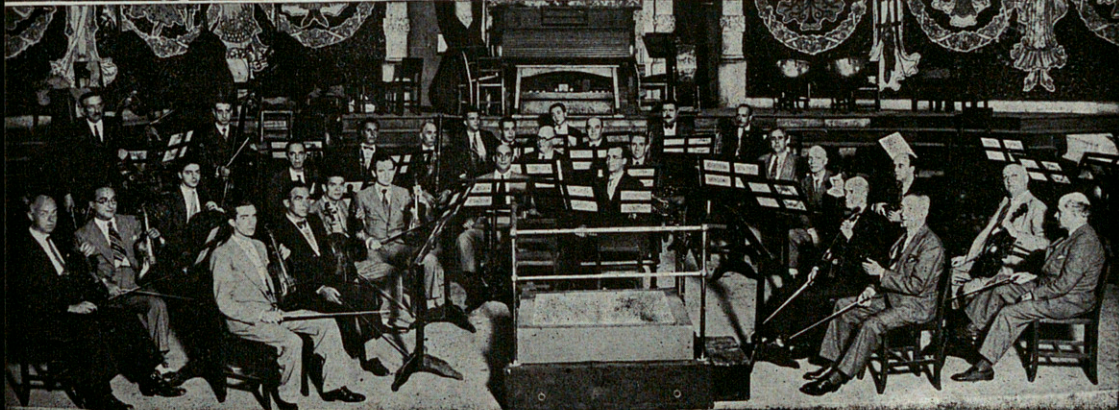
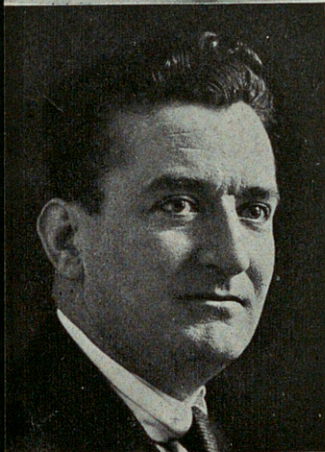
Març: Francesc Costa, violí.
Gaspar Cassadó, violoncel.
Blai Net, piano.

Abril: ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID, dirigida pel mestre
Arbós (dos concerts, únics a Barcelona).

Maig: ORQUESTRA PAU CASALS, dirigida pel mestre Pau Casals.

Exclusivament per als socis

A. Requens

Matbama

Niranor Zabaleta

ARPISTA

Sonata	M. ALBENIZ
Jiga	CORELLI
Tema Variado	HAYDN
Minueto	MEHUL
Bourree	J. S. BACH

Danza IV	GRANADOS
Dos Preludios Vascos.....	P. DONOSTIA
Oñazez (Dolor)	
Bat-batian (Improvisación)	
Danza de La Vida Breve.....	FALLA

Variaciones Pastorales sobre un villancico antiguo.....	M. S. ROSSEAU
Impromptu	ROUSSEL
Preludio	PROKOFIEFF
Jazz-Band	TOURNIER

Martes 19 de No-
viembre de 1935.
A las 5.30 p. m.

Próximo Concierto:
ZABAleta
Noviembre 22 de 1935.

Calendario de la Temporada

1935 - 1936

ECHANIZ—Pianista	Agosto 6
NATALIA AROSTEGUI DE SUAREZ—Recital poético	Agosto 14
CAVALLERIA RUSTICANA—Opera	Octubre 1º
ZABALETA—Arpista	Noviembre 19 y 22
LEVITZKI—Pianista	Diciembre 16 y 18
LA ARGENTINA—Bailarina	Enero 13
RABINOFF—Violinista	Febrero 3 y 5
BALLET DE MONTE CARLO	Marzo 9
EZIO PINZA—Bajo	Abril 14 y 16

TEATRO AUDITORIUM

BALLET DE MONTE CARLO

Dos funciones públicas MARZO 10 y 11 de 1936
en combinación con la Empresa Carrerá.

Precios por función:

	Público	Socios de PRO-ARTE
Palcos de 6 asientos.....	\$30.00	\$22.50
Palcos con 4 asientos.....	20.00	15.00
Lunetas.....	5.00	3.75
Primer Balcón.....	4.00	3.00
Segundo Balcón.....	3.00	2.50

PRECIO POR ABONO A DOS FUNCIONES:

Palcos con 6 asientos.....	\$50.00	\$37.50
Palcos con 4 asientos.....	30.00	22.50
Lunetas.....	8.00	6.00
Primer Balcón.....	6.00	4.50
Segundo Balcón.....	4.00	3.00

NOTA: A los Socios de PRO-ARTE MUSICAL se les reservan
sus localidades hasta Diciembre 31.

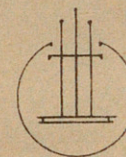
SOCIEDAD FILARMÓNICA DE BILBAO

CONCIERTO

EL DÍA 16 DE DICIEMBRE 1921

BRAILOWSKY

PIANISTA

EL CONCIERTO DARÁ PRINCIPIO
A LAS SEIS Y MEDIA DE LA TARDE

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

SONATA Op. 57 (Appassionata) BEETHOVEN.

- I. Allegro moderato.
- II. Andante - Presto

SEGUNDA PARTE

IMPROMPTU EN «FA» SOSTENIDO CHOPIN.

BALADA EN «LA» BEMOL. »

VALS »

POLONESA »

TERCERA PARTE

1.º a) ETUDE - TABLEAU RACHMANINOW.

b) BABA - YAGA MOUSSORGSKY.

c) PORTE DES COLOSSES A KIEW »

d) ETUDE STRAWINSKY.

e) ISLAMEY (Fantasía Oriental) BALAKIREW.

2.º a) REVE D'AMOUR LISZT.

b) ESTUDIO (La Campanela) »

PREU DE LES LOCALITATS:

<i>Llotges, amb 6 entrades</i>	45	Ptas.
<i>Sillons Pati</i>	7'50	»
<i>Sillons Pati laterals</i>	6	»
<i>Sillons Galeria, I rengle</i>	7	»
<i>Sillons Galeria, II, III, IV rengle</i>	5	»

DESPATX DE LOCALITATS:

Casa **Ròmul MARISTANY**, magatzem de pianos i
música: Plaça de Catalunya, 18, i el dia del Concert a la

SALA MOZART

SALA MOZART

CANUDA, 31

RECITAL DE CANÇONS

**VÀLIA
SOKOLOVA**

CANTATRIU

JOSEP CAMINALS

PIANISTA

**DISSABTE 9 DE MAIG DE 1931
A LES 10 DEL VESPRE**

PROGRAMA

I

Com una papallona.	Scarlatti (D.)
El curiós	Schubert
Plorant el cel una llarma vessà	Schumann
Primavera i amor	Franz
Nocturn	Franck
Serenata	Brahms

II

Perquè restar soleta?	Saint - Saëns
Camí de la pàtria	Grieg
En les ruïnes d'una abadía	Fauré
Romança	Debussy
Afecció	Strauss
Nevada	Respighi

III

Cançó del bosc bru	Borodin
Cant jueu	Mussorgski
Cançó de bressol	Balàkirev
Cançó oriental	Rimski - Korsakov
Tot passa	Ragmàninov
El meu ferrer	Gretxanínov

Piano "Cussó Sfha"

PREU DE LES LOCALITATS:

<i>Llotges, amb 6 entrades</i>	45	Ptas.
<i>Sillons Pati</i>	7'50	»
<i>Sillons Pati laterals</i>	6	»
<i>Sillons Galeria, I rengle</i>	7	»
<i>Sillons Galeria, II, III, IV rengle</i>	5	»

DESPATX DE LOCALITATS:

Casa **Ròmul MARISTANY**, magatzem de pianos i
música: Plaça de Catalunya, 18, i el dia del Concert a la

S A L A M O Z A R T

S A L A M O Z A R T

C A N U D A , 31

RECITAL DE CANÇONS

**V À L I A
S O K O L O V A**

C A N T A T R I U

J O S E P C A M I N A L S

P I A N I S T A

**DISSABTE 9 DE MAIG DE 1931
A LES 10 DEL VESPRE**

PROGRAMA

I

Com una papallona.	Scarlatti (D.)
El curiós	Schubert
Plorant el cel una llarma vessà	Schumann
Primavera i amor	Franz
Nocturn	Franck
Serenata	Brahms

II

Perquè restar soleta?	Saint - Saëns
Camí de la pàtria	Grieg
En les ruïnes d'una abadía	Fauré
Romança	Debussy
Afecció	Strauss
Nevada	Respighi

III

Cançó del bosc bru	Borodin
Canç jueu	Mussorgski
Cançó de bressol	Balàkirev
Cançó oriental	Rimski - Korsakov
Tot passa	Ragmàninov
El meu ferrer	Gretxanínov

Piano "Cussó Sfha"

DIALECS POEMATICS de RABINDRANATH TAGORE
(Original per orquestra i veus)

I.—Les flors

MARE

Quan les aigües de juny corren, i els nuvols negres volten pel cel i el vent humit de l'Est toca la flauta en els bambús, les flors, de sobte esclaten sense que ningú sàpiga d'on.

REGINA

Mare: les flors tenen una escola sota la terra, on amb la porta tancada treballen, punint-les el mestre si volen sortir abans d'hora. Però quan plou, quin jorn de festa per elles... Les branques es palmotegen en l'arbreda. Sospiren les fulles embogides pel vent.

MARE

I els núvols de tempesta...

REGINA

Les noies flors, surten corrents vestides de rosa, groc, blanc i vermell

MARE

Les flors tenen son estatge en el cel amb els estels. Mira, sinó, com volen sortir. Sabs per què?

REGINA

Jo sí que ho sé; i sé a qui ofrenen llurs braços, perquè les flors tenen una mare com jo et tinc a tu, mareta meva del meu cor.

II.—La meva cançó

MARE

La meva cançó, fill meu, t'emboïllarà amb sa música com els tendres braços de l'amor, tocant-te el front com un bes de benedicció. Si estàs sol, em sentiràs al teu costat parlant-te a cau d'orella; quan no, em cercaràs per allunyar-te un xic de tu mateix. La meva cançó com en somnis s'emportarà ton cor fins a la fi de l'inefable. Quan la nit es faci en ton camí, la meva cançó, es posarà en ton cap, com un estel fidel, devallant fins les nines dels teus ulls per guaitar-te el teu mirar a l'ànima de les coses... I quan la meva veu emmudeixi per la mort, la meva cançó seguirà en ton cor com un consoll

III.—Resignació

MARE

Sí, l'amor de mare és instintiu.

REGINA

I el de filla gratitud.

MARE

La pròpia estimació, qui pot arribar a perdre-la per l'altra?

REGINA

La mare és la terra.

MARE

La filla és la flor que se separa d'ella.

REGINA

Però tu has estat filla ans que mare.

MARE

Resignació.

IV.—El servent de Regina

SERVENT

Regina, vull servir-vos.

REGINA

Arribeu a hora tardana. Tot és acabat.

SERVENT

En finir tot, podria arribar-me el meu torn.

REGINA

Per què esperes, si és tard?

SERVENT

Vull ésser el vostre jardiner: jardiner del vostre jardí.

REGINA

Estranya voluntat. I quins seran els vostres deures?

SERVENT

Al servei vostre exclusiu. Vull ésser qui conservi fresca l'herba del camí on passeu al matí. Vull que allà on vós passeu s'inclinin les flors al vostre pas, doloroses de morir. D'oli perfumat vull omplir-vos la llàntia: vull decorar vostre escambell amb dibuixos de sàndal i safra.

REGINA

I què voldràs en compensació?

SERVENT

Que em deixeu tocar les vostres mans, acarant-les com poncelles de lotus, envoltar vostre front amb corones de flors, cobrir-vos els peus amb pètals de rosa, besant-los per treure'ls la pols si és que n'hi hagués.

REGINA

Cedeixo, sí; resta, servent, perquè siguis sempre el meu jardiner.

V.—El temps s'acurta

REGINA

Oh, poeta, el capvespre s'atansa; ton cabell es torna gris.

POETA

Pot ésser que així sigui, més jo vigilo sens parar. Vigilo els ulls dels enamorats; vigilo els cors de la gent jove quan demanen que la música trenqui llur silenci i parli per ells. Qui teixiria llurs cançons apassionades si assegut al marge de la vida contemplés, improductiu, la mort o el més enllà.

REGINA

Fas bé, poeta, en fer sonar les cordes de la teva arpa en ritmes espontanis i capriciosos. No restis inactiu perquè el temps s'acurta cada vegada més...

VI.—S'acurta el temps

MARE

S'acurta el temps de sí ja curt. Quan tu vas deixar-me per seguir ton camí, jo pensava que et ploraria portant-te en mon cor com una cançó. Més el Temps és curt. La primavera és fugitiva. Prompte moren les flors i el savi m'avisa que la vida és sols una gota de rosada sobre una fulla de lotus.

POETA

Veniu, doncs, nits plujoses; tardó daurada,

vina abril, escampant arreu tes besades. Vina tu, i tu, i tu també! Que el temps és curt.

MARE

Es dolç en un recó meditar i escriure en ritmes «que tu ho eres tot per mi». Es heroic afrontar la dolor refusant el consol. Però, si un nou rostre fixés sos ulls en els meus, eixugant-me les llàgrimes, canviaria la tonada de la meva cançó; puix el Temps és curt.

VII.—Confirmació

MARE

Tot fineix per transformació. Acabem, doncs, la darrera cançó.

POETA

Cançó forta d'afirmació. Himne d'esperança per consolació.

TOTS

Acabem, acabem la darrera cançó, no fos que la brisa s'emportés tot bufant el record massa prompte del nostre cant!

(Versió catalana de l'anglès)

PREUS DE LES LOCALITATS:

Llotges de pati sense entrada	20'00 Ptes.
» d'amfiteatre, sense entrada	20'00 »
Silló de pati 1. ^a classe, amb entrada	5'00 »
Silló de pati 2. ^a classe, amb entrada	5'00 »
Circulars pati, 1. ^{er} rengle, amb entrada	4'00 »
» » 2. ^{on} » » »	3'00 »
Seients amfiteatre, 1. ^{er} rengle, amb entrada	4'00 »
» » 2. ^{on} a 7. ^e rengle	3'00 »
» » 8. ^e a 15. ^o »	2'00 »
Entrades a llotges i passeig	1'50 »

VENDA DE LOCALITATS:

Unicament i exclusiva en el TEATRE BARCELONA, durant les hores hàbils de despatx

Teatre Barcelona

Diumenges, 15 i 22 de Març
a les 11 del matí

PER PRIMERA VEGADA

Dos Uniques Audicions
d'obres "da Camera"

Del eminent músic català

MARIUS MATEO

Amb el concurs dels notables artistes:

SRTES. PEPITA PAULET (Soprán)

CONCEPCIÓ CALLAO (Mezzo-soprán)

LLUISETA GARGALLO (Dansarina)

i SRS. RAMÓN FORÉS (Tenor)

MÁXIM RYSIKOFF (Baríton)

EDOART BOCQUET (Violinista)

RAFEL FERRER (Violinista)

JOSEP FERRER (Violista)

JOSEP TROTTA (Violoncellista)

JOAN SANABRA (Pianista)

PRIMERA AUDICIÓ

I

SENSITIU-QUARTET.—Allegro moderat - Lent - Toccata i Frisança.

(2 violins, viola i violoncel)

Srs. Edoard Bocquet, Rafel Ferrer, Josep Julibert i Josep Trotta

II

SONATA 1930.—Commemorant el Centenari del Romanticisme i rememorant Schumann, Franck i Debussy.

Allegro appassionato - Allegretto expressiu - Humoresque - Andante ma non troppo-ple de lirisme

Piano. Sr. Joan Sanabra

III

DEIXONDIMENT } Sonets de Joan Arús.
INVOCACIÓ }

Mezzo-soprán amb piano. Srta. Concepció Callao i Marius Mateo

TABLADO. - Cobles. (De la suite «Juegas» original per a orquestra, solistes i dansarins).

Alegrias - Quereres - Dardos - Sonas y Exaltaciones

(Piano - Soprán - Contral - Tenor - Baríton i dansarina)

Srtes. Pepita Paulet, Concepció Callao, Lluïseta Gargallo i Srs. Ramón Forés, Máxim Rysikoff i Marius Mateo

SEGONA AUDICIÓ

I

SONATA.—Preludi - Fuga - Tango i Fox-trot.

Piano i violí. Srs. Joan Sanabra i Edoart Bocquet

COSTA BRAVA. - Quadrets. (2.ª part)

Blanes - Repòs - Festa de carrer - Ceilella - La Campinya (d'après Chopin) - Ventitjol - Jorn de Festa - Xerradissa d'ocellets - A l'Encesa - Tossa - Remor d'Estiu - Les Caramelles en un pati Sevillà...

Piano. Sr. Marius Mateo

II

DIALECS POEMATICS. De Rabindranath Tagore (original per a orquestra i veus).

Les Flors - La meva cançó - El Servent de Regina - Resignació - El Temps s'acurta - S'acurta el Temps - Confirmació

(Piano - Soprán - Contral - Tenor i Baríton)

Srtes. Pepita Paulet, Concepció Callao i Srs. Ramón Forés, Máxim Rysikoff i Marius Mateo

NOSTALGIC-TRIO.—Allegro i cançó - Romance - Popular Scherzo - Choral. (D'après J. S. Bach)

Piano, violí i violoncel. Srs. Joan Sanabra, Edoart Bocquet i Josep Trotta

MARIUS MATEO

El compositor català que avui descobrim a la consideració dels seus patsans, va nèixer a Barcelona el 21 de Juny de 1889. Considerat per la crítica mundial com un dels millors violinistes de l'època, obtingué en els darrers temps igual concepte com a Director d'orquestra.

Reconegut aquí per les seves esplendoroses actuacions com a violinista, fa ja alguns anys, així com per la magnífica actuació que tingué amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona amb el projecte realitzat aleshores consistent en els esplendorosos Festivals Sinfònics Ibero-Americans que sota la seva experta direcció i organitzats per la Excma. Diputació Provincial marcaren un torneix d'imborrable memòria; avui és baix un altre aspecte que cal considerar-lo, essent per la valor de la seva obra un compositor de qualitat única entre nosaltres, puix no ha estat precisament el gènere «da Camera» el més desenrotllat pels nostres compositors, no obstant i ésser aquest tan lloat en la història de la Música.

El fet de la integració d'aquests dos programes per a obres d'aquesta modalitat, és un cas únic que cal assenyalar, essent per certa coincidència, de trist comentari, el fet de no haver-se donat a conèixer abans aquest compositor de caràcter independent i deslligat de tota institució.

A més de les obres que figuren en aquests programes, la producció de Marius Mateo, compren: Una impressió lírica espanyola, amb un acte i quatre quadres, denominada «Majas», «Tres danzas populares» per a orquestra. Varies cançons. L'irònic poema per orquestra que titula «Futur». Una sonata per a piano, viola i dansarina. Un recull de transcripcions per a violí d'obres d'Albéniz, Granados, Falla, Albéniz, Debussy, Faure, Chaminade, Rachmaninoff, Tchaikowsky, Moussorgsky, Henselt, Schumann i Geminiani. Les instrumentacions de la «Suite Espanyola» de Albéniz que compren els números «Cuba», «Castilla», «Andalucía», «Asturias», «Cataluña» y «Aragón»; i el concert per a tres violins de A. Vivaldi.

Actualment treballa amb un poema per a violoncel amb piano, oboe, corn i fagot, denominat «Concordia», així com amb una obra de gran alçada i dimensons per a orquestra, chor, cobla, solistes i orgue que titula «Poema nostre».

De modernitat retrospectiva i forta preparació, l'obra de Marius Mateo, podria condensar-se amb el lema emotiu que tanca el tríptic: «Emoció, Tècnica i Tradició».

SENSITIU-QUARTET.—Sota una impressió de frisança, cal considerar aquesta obra de caire verament original. Expressió de sensitivitat, quasi morbosa, moguda per un anhel d'aspiracions ininterrompudes. Tal és en síntesi el motiu bàsic d'aquest quartet extraordinàriament polifònic i emocional.

SONATA 1930.—(Commemorant el Centenari del Romanticisme i rememorant Schumann, Franck i Debussy). Molt s'ha parlat i escrit sobre aquest motiu. Heus aquí una obra que burilada en el silenci, plasma en forma creadora i definitiva, el moment fruit en una commemoració íntima i sentida. De sòlida construcció per la quantitat de musicalitat que porta, així com per la seva estructura eminentment simfònica, cal remarcar, també, la originalitat en la

disposició dels «temps» que finint amb un «andante» ple de lirisme, són una troballa de composició.

DEIXONDIMENT I INVOCACIÓ.—Estelització i temes originals de catalanitat indubtable, no obstant la manca de lo popular. Model de cançó sota la impressió dels dos sonets de Joan Arús, que transcribim:

DEIXONDIMENT

Per entre els arbres del jardí
va la donzella dolça i pia.
Flor de puresa i donzella,
porta una rosa blanca al sí.

L'Amor, darrera un gessamí,
se la mirava i s'abscondia.
I la donzella s'adormia
sota el brancatge de satí.

Sens qu'ella en sia deixondida,
ve que l'Amor ja l'ha ferida;
i ella es desperta, somrient,

i no se sent endolorida
ni veu la rosa envermellida
damunt mateix del pit turgent.

INVOCACIÓ

Es una horta, Senyor, aquesta ànima mía;
és una horta perduda que ha deixat l'hortolà,
Hi ha una absència de goig que s'ha fet melangia
i els ocells no s'hi aturen, com abans, a cantar.

Tota planta hi llangueix i se'n va la ufanía,
perque l'aigua fecunda ja no hi mena cap mà.
Ni una flor de virtut, ni una flor de poesia!
Sols les herbes mesquines, han pogut prosperar.

A, Senyor, jo us deman que empareu la meua horta.

Contemplau-la com és!... Si jo us obro la porta
bé sé prou que hi vindreu, divinal Hortolà,

i en treureu tot l'herbei malestruc que s'hi cria,
fent-hi córrer de nou l'aigua clara que ansia,
i llavors la meua horta farà goig de mirar.

TABLADO.—Primer número d'una suite per orquestra, veus, solistes i dansarins, dita «Juegas», composta, demés, pels números: «Patio», «Taberna» i «Kiosko». Dels quatre diferents aspectes d'aquesta suite, «Tablado», és, sens dubte, per lo popular, el més accessible. Extreus del cançoner del poble, aquests incomparables poemes que es diuen «coplas», Marius Mateo ha sabut estilitzar-los sense desnaturalitzar-los, conservant d'ells el clàssic regust com un Romero de Torres de la música actual.

La visió coreogràfica del final servirà per a formar concepte de la novíssima intervenció de dansarins que el compositor intercala en aquesta suite.

SONATA, per a piano i violí.

Preludi, fuga, tango i fox-trot. Heus aquí un concepte ben nou de sonata, no obstant, de tradició i origen en les obres del clàssics antics que tant usaven de danses intercalades dins d'aquest plan. Gíques, pavanes, gavotes, minuets, chaconas i bourées, es troben arreu fins a J. S. Bach. Res té de nou, doncs, incloure un tango i un fox-trot després del preludi i fuga d'aquesta obra de saba i tecnicisme. Degudament estilitzats aquests dos últims moviments, conserven, per això, tot el caire popular d'acord amb l'esmentat model, que feia que aquestes danses fins fossin practicades en salons i a l'aire lliure.

COSTA BRAVA.—Com antecedent vers el compositor, oferim la segona part d'aquesta obra escrita en la seva primera joventut. Composta, demés dels números que figuren en aquest programa, per una primera part que integren els quadrets: «La cobla a Palamós», «Llafranc», «Engorrança», «Jocs d'arena», «Clar de lluna al Canadell», «Sant Sebastià», «Prec», «La Pola i la Gibrola», «Preocupació», «A Bobby», «Ça morra, morra!» i «Santa Cristina». Es tracta en conjunt, d'una sèrie de «notes de color» sobre paisatge i impressions en la nostra ponderada Costa Brava. Veritable condensat d'emocions fonament sentides i finament expressades, on el domini de la tècnica pot advertir-se ja als vint anys en aquest compositor. Les paraules que il·lustren cada quadret, serviran millor que quant poguessim dir aquí, per situar en l'ambient a l'auditor.

DIALECS POEMATICS, de Rabindranath Tagore (original per orquestra i veus).

Pel text que reproduïm en altre lloc, podrà jutjar-se de la valor de fons que com tot el d'aquest genial poeta indú representa aquesta composició que Marius Mateo ha musicat subratllant amb gran lirisme i modernitat fins l'expressió filosòfica que enclou l'intenció d'aquest gran poeta i pensador contemporani.

NOSTALGIC-TRIO.—Llargs anys viscuts en llunyes terres, són el fruit d'engorances vers la pròpia. Heus aquí una obra que assimilant un concepte de comparació qualificariem d'arquitectònic, puix en la seva construcció se succeïxen els «canons» constantment fins a la fi en que es produeixen per partida doble com en un edifici gòtic ple de sumptuositat. Obra extraordinàriament sòlida i de forta catalanitat, traçada d'una sola tirada amb gran cura i fonda sensibilitat.

Pianos verticals i de cua
Pianos - Pianola

Fill de P. Izabal

Bonsuccés, 5

BARCELONA

El piano mitja cua STEINWAY que
s'utilitza en aquests concerts és cedit
per aquesta important casa.

J. Sallent, impressor. - Sabadell.

Concerts Blaus

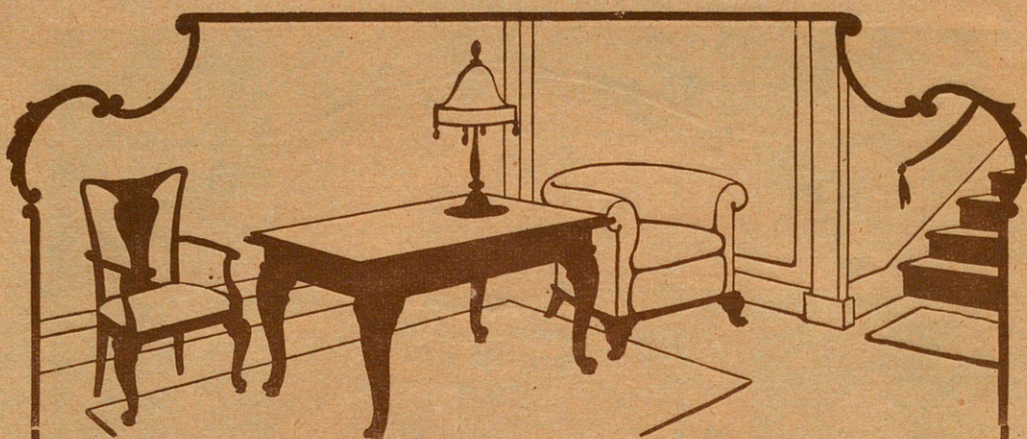
SERIE I

**TRES CONCERTS
DE TARDOR**

**Octubre
Novembre
Desembre**

1926

Teatre Principal - Terrassa

OCHOA

MOBLES DE CALITAT

Gran diversitat de models a preus sense competència, per ésser de fabricació pròpia

EXPOSICIÓ I VENDA:

PELAI, 5o

TALLERS:

VALLDONZELLA, 6

TELÉFON 5064 A

BARCELONA

REPRESENTANT A TERRASSA:

F. BADÍA

SANT PERE, núm. 45

PREUS

LOCALITATS	Abonament	Un sol concert
	Pessetes	Pessetes
Entrada amb		
Butaca pati	9	4
Butaca anfiteatre	9	4
Butaca segon pis, 1. ^{er} rengle.	7'50	3'50
Butaca segon pis, 2. ^{on} i 3. ^{er} rengles	6'75	3
Davantera tercer pis.	4'50	2
Seients fixes	3	1'50
Entrada		
Llotges pati i primer pis	7'50	3'50
Llotges segon pis.	6	3
General	—	1

AQUESTS PREUS SÓN NETS AMB IMPOSTOS COMPRESOS

ADVERTIMENTS

L'abonament quedarà obert a la «Casa Farràs», Gavatxons, 18, de 5 a 7 de la tarda, a partir del dia 20 d'octubre.

Les persones que desitgin abonar-se caldrà que presentin, a l'acte d'escollir les localitats, degudament omplerta i firmada la butlleta d'inscripció.

Els abonats no tindran dret a reintegrar-se de l'import de les localitats que no puguin utilitzar, ni a reclamar aquest quan per causes obligades s'hagi de substituir algun dels concertistes anunciats o modificar alguna data o programa dels concerts.

El despatx per a concerts aïllats començarà dos dies abans de l'anunciat per a llur celebració, a les mateixes hores i local que els indicats per a l'abonament. També podran adquirir-se localitats el dia de cada concert en la guixeta del Teatre, des de les 8 del vespre.

El despatx d'**Entrades generals** únicament s'obrirà el dia de cada concert a la guixeta del Teatre, començant la venda a les 8 del vespre.

Per aquests concerts queden anul·lats tots els passis de favor.

El dia de cada concert seran repartits a l'entrada del teatre escaient programes amb l'ordre de les obres que s'hi interpretaran i adequats estudis crítics de les obres o notes biogràfiques dels autors, quan es consideri oportuna aquesta divulgació.

REPERTORI

BEETHOVEN	Sonata, op. 69 (piano i violoncel).
	Romança en fa (violí i piano).
BOCCHERINI	Sonata en la (violoncel i piano).
BORODIN	Quartet en la menor, n.º 1 (quartet de corda).
BRAHMS	Vals (violí i piano).
CASSADO (J.)	El flabiol, el tití i l'escarabat (violoncel i piano).
CHOPIN	Scherzo (violoncel i piano).
	Adagio (violoncel i piano).
DESPLANES	Intrada (violí i piano).
DVORAK	Quartet en sol major, op. 106 (quartet de corda).
DVORAK-KREISLER	Dansa eslava (violí i piano).
FRESCOBALDI	Toccata (violoncel i piano).
GRANADOS	Rondalla aragonesa (violoncel i piano).
MOZART	Sonata en la (piano i violí).
PAGANINI	Estudi (violí i piano).
PUGNANI-KREISLER	Tempo di Minuetto (violí i piano).
SCHUMANN	L'ocell profeta (violí i piano).
SINIGAGLIA	Estudi de concert (quartet de corda).
TARTINI	Variacions (violí i piano).
VITALI	Xacona (violí).
WOLF	Serenata (quartet de corda).

Primer Cicle de Concerts

a càrrec dels eminents concertistes

Gaspar Cassadó, violoncel·lista

Giulietta Gordigiani von Mendelssohn,
pianista

Quartet Txec Zika
(dos violins, viola i violoncel)

Gabriel Bouillon, violinista

Joan Gibert-Camins, pianista

31 Octubre

21 Novembre

12 Desembre

Els concerts començaran al punt de tres quarts de deu de la nit,
tancant-se les portes d'accés a la sala, per no tornar-se a obrir
fins al primer descans.

SABO PERSIL de la casa HENKEL & CIE
de DUSSELDORF

RENTAT AUTOMÀTIC DE LA ROBA

AGENT DE VENDES PER TERRASSA, MANRESA I SABADELL

P. PRAT PUJOL

GRAN NOVETAT

CAMISES = CORBATES = CAPELLS

CAMISERIA G. VACARISAS

TERRASSA

GASPAR CASSADO

Aquest excel·lent violoncellista va néixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys; alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indy, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es

OPINIONS DE LA PREMSA

(CURS 1925-26)

FRANÇA

«Petite Gironde».—Bordeaux.

Gabriel Bouillon, un dels més brillants entre els joves artistes del violí, reduí plenament l'auditori per la gràcia prenedora de son joc delicat, el qual l'aplaudi llargament i amb ver entusiasme, fins aconseguir dues obres de bis, afegides al selecte programa.—GASTON SARREAU.

«Le Petit Méridional».—Montpellier.

Estilista impecable, Gabriel Bouillon és indubtablement un dels més intel·ligents i dels més brillants violinistes de la jove escola.—EDOUARD PERRIN.

SUÏSSA

«Courrier de Genève».—Ginebra.

Es aquest eminent violinista de temperament calurós i vibrant, un dels concertistes que s'ha imposat més ràpidament al públic, per la fina qualitat del seu cant, per la tècnica brillantíssima i plenament reeixida, per son joc elegant i ple de gràcia, pel seu sentit de mesura i de gust, que dona a l'arquet un matis avellutat, a la vegada exquisit i briós, un sentiment aprofundit i una magnífica sonoritat.—ED. MARTINET.

«Tribune de Genève».—Ginebra.

Exquisida sonoritat, netedat tècnica admirable, joc elegant i fi, Gabriel Bouillon amb la seva potent sonoritat límpida i rica de matisos, produí una excel·lent impressió i abastà un gran triomf. Es tracta, realment, d'un dels representants més brillants de la jove escola violinística.—OSCAR WEND.

ESPANYA

«El Pueblo Vasco».—Bilbao.

La victoriosa carrera artística del formidable violinista, continua sense interrupció. Pocs han pogut triomfar amb tanta de rapidesa com ell.

«La Libertad».—Vitoria.

Per la puresa del so i sa tècnica incomparable, Gabriel Bouillon és digne d'evocar el nostre gran Sarasate, i deu ésser considerat com una de les primeres personalitats actuals entre els virtuoses del violí.

«La Voz de Asturias».—San Sebastián.

La seva escola recorda la de Thibaud i en moltes de les pàgines de difícil execució hom ha constatat la remarcable facilitat amb la qual l'artista venç triomfalment tots els obstacles.

«El Mentor».—Granada.

Gabriel Bouillon és un concertista formidable que uneix els prodigis d'una execució inigualable als d'una tècnica sens màcula.

LA LYONESA

PASTES PER A TE

DOLÇOS

LICORS

TERRASSA

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpel·lier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brussel·les és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Padeloup i Lamoreux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acrecen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

vegué obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Rislér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sol·licitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia juvenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

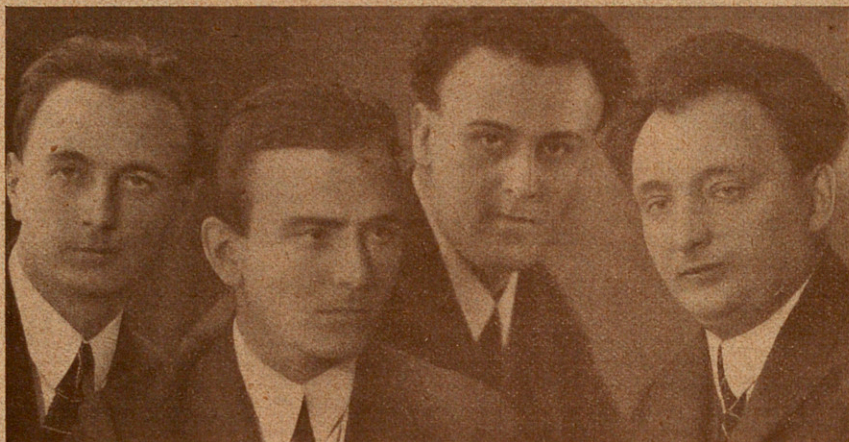
Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

CASA JORBA DE TERRASSA

NOVETATS EN PANYERIA, SEDERIA, CAMISERIA, etc.

GABANS PLUS ULTRA — ELS MES ELEGANTS,
BEN FETS I BARATS

PLAÇA MAJOR, núm. 16 — Telèfon 6354

QUARTET ZIKA, de Praga

El component d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva trobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBERT BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

RECORDI PER:

RENTATS AL SEC, TENYITS I PLANXATS

LA TINTORERIA

VDA. DE J. CASTELLÓ

Nord, 25 - Telèfon 5934 - Rutlla, 40

TERRASSA

OPINIONS DE LA PREMSA

«Neue Badische Landeszeitung», 27 de maig de 1925.—Mannheim.

L'execució d'aquesta obra, sumament difícil, fou l'execució més fabulosa de quartet que s'ha oït en el transcurs dels Festivals Donauscheringen. El «Quartet Zika» sabé donar-hi una interpretació tan uniforme, tan unànim fins al darrer accent, amb un virtuosisme impecable, infal·lible, que el compositor, gràcies a la magnífica execució, ha guanyat un gran prestigi en aquestes importants festes musicals.

«Deutsche Musikerzeitung», 8 de juny de 1925.—Berlín.

Un conjunt admirablement unit formen aquests quatre joves professors, d'igual valor artístic cadascun. El punt culminant del programa era format pel Quartet de Smetana, i fou precisament en aquesta obra on els admirables mestres donaren el millor del seu art de virtuoses. De cadascuna de les frases en tragueren, fins a l'última possibilitat, tot llur contingut impressionant; creant amb ses ones d'harmonia sonora i sa execució genial, una veritable meravella de filigranes que convertí els merescudíssims aplaudiments en ovacions tempestuoses.

«Neue Freie Presse», 5 de maig de 1925.—Viena.

El «Quartet Zika» demostrà abastament una vivesa juvenívola en expressió i sonoritat, ritme impulsiu i precisió de conjunt, guanyant-se un grandios triomf. És una alegria i una meravella escoltar música de cambra executada amb tant de respecte i devoció i que té, a més a més, un segell típic ben diferent del de tots els altres conjunts instrumentals que acostumem a oir. Aquests músics, malgrat de la seva joventut, són artistes madurs en quant a la tècnica i al sentit musical.

«Venkov», 25 d'octubre de 1925.—Praga.

El «Quartet Zika» ja a la seva presentació, l'any 1921, a Praga aconseguí una definitiva victòria, que ha anat mantenint a cada nova execució. És un agrupament de sorprenents qualitats i d'una puresa impecable de conjunt. L'execució, tècnicament perfecta tant en els detalls com en el conjunt, s'imposa de seguida per la frescor de la seva vivacitat i la flama interior intensíssima. En el concert d'ahir, el «Quartet Zika» no solament ratificà l'immillorable judici que el públic ja tenia sinó que el refermà encara, si això fos possible; assolint, així, un dels més grans triomfs que havem vist en agrupacions d'aquesta mena.

«Slododna Tribuna», 7 d'abril de 1926.—Belgrad.

El «Quartet Zika» pot anomenar-se amb més propietat i justícia que cap altre de tots els meritíssims quartets que havem escollat, el successor del famós «Quartet de corda de Bohèmia». Cada so penetra profundament a l'ànima i hi ha molts moments en què hom creu, escoltant ses interpretacions, d'haver estat transportat al regne de l'irrealitzable.

PIANOS I AUTO-PIANOS A TERMINIS

Milton, Emerson, Herman Peck, Angelus, Walte - Mignon

Pianos de lloguer, Instruments, Discs,
Rotlles, Música impresa, Novetats

Casa Farràs:

GAVATXONS, 18 - Telèfon, 6182

TERRASSA

CONCERTS BLAUS

es complaen en presentar un altre gran artista del violi

GABRIEL BOUILLON

qui ve a nosaltres enriolat de la glòria assolida en tants i tants concerts com ha donat per tot Europa. — França el seu país natal, especialment. Jove, el seu nom és posat sovint al costat del de Thibaud, l'estil del qual conserva amb característiques pròpies. Totes les referències fan creure que la presentació a Barcelona de **GABRIEL BOUILLON** constituirà, com per tot arreu, una revelació, de la qual servaran llarga recordança aquells qui assisteixin a aquest concert, la part de piano del qual estarà confiada al distingit concertista, col·laborador freqüent de Bouillon,

MARCEL GAVEAU

PROGRAMA

I

SONATA en re major	NARDINI
Adagio	
Allegro	
Adagio-Allegro	
Xacona	VITALI-CHARLIER
Cant del capvespre.....	} SCHUMANN-AUER
L'ocell profeta.....	

II

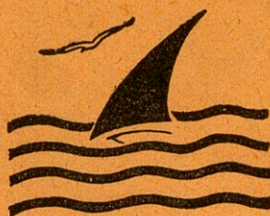
Estudi xx	PAGANINI-KREISLER
Cançó Lluís XIII i Pavana.....	COUPERIN-KREISLER
Variacions	CORELLI-TARTINI

(petita pausa)

SONATA A KREUTZER, en	
la major, opertura 47	BEETHOVEN
Andante sostenuto-Presto.	
Andante con variazioni.	
Finale-Presto.	

El concert començarà a les set en punt del vespre, per acabar abans de dos quarts de nou.

Dimecres, 15 de Desembre de 1926
SALA PARÈS

CONCERTS BLAUS

es complaen en presentar un altre gran artista del violi

GABRIEL BOUILLON

qui ve a nosaltres enriolat de la glòria assolida en tants i tants concerts com ha donat per tot Europa. — França el seu país natal, especialment. Jove, el seu nom és posat sovint al costat del de Thibaud, l'estil del qual conserva amb característiques pròpies. Totes les referències fan creure que la presentació a Barcelona de **GABRIEL BOUILLON** constituirà, com per tot arreu, una revelació, de la qual servaran llarga recordança aquells qui assisteixin a aquest concert, la part de piano del qual estarà confiada al distingit concertista, col·laborador freqüent de Bouillon,

MARCEL GAVEAU

PROGRAMA

I

SONATA en re major	NARDINI
Adagio	
Allegro	
Adagio-Allegro	
Xacona	VITALI-CHARLIER
Cant del capvespre	} SCHUMANN-AUER
L'ocell profeta	

II

Estudi xx	PAGANINI-KREISLER
Cançó Lluís XIII i Pavana	COUPERIN-KREISLER
Variacions	CORELLI-TARTINI

(petita pausa)

SONATA A KREUTZER, en	
la major, opertura 47	BEETHOVEN
Andante sostenuto-Presto.	
Andante con variazioni.	
Finale-Presto.	

El concert començarà a les set en punt del vespre, per acabar abans de dos quarts de nou.

Dimecres, 15 de Desembre de 1926
SALA PARÉS

CONCERTS BLAUS

es complaueu en presentar un altre gran artista del violí

GABRIEL BOUILLON

qui ve a nosaltres enriolat de la glòria assolida en tants i tants concerts com ha donat per tot Europa, — França el seu país natal, especialment. Jove, el seu nom és posat sovint al costat del de Thibaud, l'estil del qual conserva amb característiques pròpies. Totes les referències fan creure que la presentació a Barcelona de **GABRIEL BOUILLON** constituirà, com per tot arreu, una revelació, de la qual servaran llarga recordança aquells qui assisteixin a aquest concert, la part de piano del qual estarà confiada al distingit concertista, col·laborador freqüent de Bouillon,

MARCEL GAVEAU

PROGRAMA

I

SONATA en re major	NARDINI
Adagio	
Allegro	
Adagio-Allegro	
Xacóna	VITALI-CHARLIER
Cant del capvespre	} SCHUMANN-AUER
L'ocell profeta	

II

Estudi xx	PAGANINI-KREISLER
Cançó Lluís XIII i Pavana	COUPERIN-KREISLER
Variacions	CORELLI-TARTINI
(petita pausa)	
SONATA A KREUTZER, en	
la major, opertura 47	BEETHOVEN
Andante sostenuto-Presto.	
Andante con variazioni.	
Finale-Presto.	

El concert començarà a les set en punt del vespre, per acabar abans de dos quarts de nou.

Dimecres, 15 de Desembre de 1926
SALA PARÉS

